

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

24

BESLUIT van 27 januari 1967 tot uitvoering van artikel 12 van de Mijwet continentaal plat ten aanzien van opsporings- en winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Economische Zaken van 29 september 1966, no. 666/680 W.J.A./E.M.C., de Mijraad gehoord;

Overwegende, dat ingevolge artikel 12 van de Mijwet continentaal plat (*Stb.* 1965, 428) de beperkingen en voorschriften dienen te worden aangewezen, waarmede opsporings- en winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas moeten worden verleend;

Gelet op de artikelen 7, 8, 10, 11, 12 en 13 van de Mijwet continentaal plat;

De Raad van State gehoord (advies van 26 oktober 1966, no. 46);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 26 januari 1967, no. 667/76 W.J.A./E.M.C.;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Voor de toepassing van dit besluit wordt verstaan onder: opsporingsvergunning: een opsporingsvergunning voor of mede voor aardolie of aardgas;

winningsvergunning: een winningsvergunning voor of mede voor aardolie of aardgas;

aardgasvoorkomen: een voorkomen van bitumina, waarin zich naast het daarin voorkomende aardgas geen aardolie bevindt, die in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf in aanmerking komt om zelfstandig te worden gewonnen, en waarin zich aardgas bevindt, dat bij winning dusdanig arm is aan putgasbenzine, dat de ontginning van het voorkomen in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf gericht wordt op de winning van aardgas;

wet: de Mijwet continentaal plat (*Stb.* 1965, 428).

Artikel II

Een opsporingsvergunning kan niet worden verleend dan met de volgende beperkingen en voorschriften:

Definities

Artikel 1. In deze vergunning wordt verstaan onder:

wet: de Mijwet continentaal plat (*Stb.* 1965, 428);

Minister: de Minister van Economische Zaken;

Geologische Dienst: het door de Minister als zodanig aangewezen orgaan.

Beperking vergunningsgebied

Artikel 2. 1. Met ingang van het tijdstip, waarop de vergunning tien jaren van kracht is geweest, geldt zij niet langer voor een oppervlakte van ten minste 47,5% en ten hoogste 50% van de oorspronkelijke oppervlakte van het vergunningsgebied. De Minister stelt, zo nodig, de nieuwe begrenzing van het vergunningsgebied vast.

2. Deze nieuwe begrenzing wordt vastgesteld in overeenstemming met het door de vergunninghouder daartoe ingediend verzoek, indien dit verzoek:

a. overeenstemt met de in het eerste lid bedoelde percentages en,

b. strekt tot het afstoten van gebieden van redelijke grootte en vorm en,

c. is ingediend uiterlijk drie maanden voor het in het eerste lid bedoelde tijdstip en,

d. vergezeld is van een duidelijke kaart en een nauwkeurige grensbeschrijving van de overblijvende en van de af te stoten gebieden, alsmede van een nauwkeurige berekening van de oppervlakte van die gebieden.

3. Indien de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet voor een deel van de oorspronkelijke oppervlakte van het vergunningsgebied een winningsvergunning is verleend, worden voor de toepassing van het eerste lid de in dat lid bedoelde percentages verhoogd met het percentage, dat de oppervlakte van bovenbedoeld deel vormt van de oorspronkelijke oppervlakte van het vergunningsgebied.

4. Indien de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet voor een deel van het vergunningsgebied een winningsvergunning heeft aangevraagd en op het in het eerste lid bedoelde tijdstip op die aanvraag nog niet is beslist, geldt voor de toepassing van het eerste en het tweede lid als dat tijdstip het tijdstip, waarop vier maanden zijn verstreken nadat de Minister op die aanvraag heeft beslist.

Rechten van derden

Artikel 3. Indien de vergunning geldt of mede geldt voor een gebied, waarvoor een verkenningsvergunning, een opsporings- of winningsvergunning voor een andere delfstof dan die, waarvoor de vergunning geldt, dan wel een ontheffing als bedoeld in artikel 2 van de wet van kracht is, kan de Minister de vergunninghouder verplichten in een door de Minister te bepalen omvang te gedogen, dat de houder van die andere vergunning of van die ontheffing zijn daaruit voortvloeiende rechten uitoefent.

Bonus

Artikel 4. De vergunninghouder is met ingang van de dag na die, waarop de vergunning van kracht is geworden, aan de Staat een bedrag als bedoeld in artikel 10, derde lid, van de wet (bonus) verschuldigd, ter grootte van f 1000,— per gehele km², berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied.

Jaarlijks oppervlakterecht

Artikel 5. De vergunninghouder is jaarlijks met ingang van de dag na de datum, waarop de vergunning van kracht is geworden, aan de Staat een oppervlakterecht als bedoeld in artikel 8 van de wet verschuldigd, berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied op die dag van het betrokken jaar op de grondslag van de volgende schaal, waarin het laatstelijk vóór die dag van het betrokken jaar krachtens artikel 9, tiende lid, van de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 281) aangegeven indexcijfer der lonen wordt aangegeven met de letter a en het laatstelijk vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Mijwet continentaal plat krachtens genoemde wetsbepaling aangegeven indexcijfer der lonen wordt aangegeven met de letter b:

$\frac{a}{b} \times f 50$,— per gehele km² voor elk der eerste vijf jaren;

$\frac{a}{b} \times f 100$,— per gehele km² voor elk der volgende vijf jaren;

$\frac{a}{b} \times f 150$,— per gehele km² voor elk jaar van de overige geldigheidsduur van de vergunning.

Vergoeding kosten betonningen

Artikel 6. De vergunninghouder is met ingang van door de Minister van Defensie te bepalen tijdstippen aan de Staat door deze Minister vastgestelde bedragen verschuldigd ter vergoeding van de kosten, die als gevolg van het krachtens de vergunning instellen van een opsporingsonderzoek voor betonningen zijn gemaakt ter beveiliging van de scheepvaart en van voor genoemde werkzaamheden dienende mijnbouwinstallaties.

Betalingen

Artikel 7. De vergunninghouder is verplicht de ingevolge de vergunning verschuldigde bedragen te voldoen door storting bij de N.V. Nederlandse Bank ten gunste van 's-Rijks schatkist.

Werkverplichting

Artikel 8. 1. De vergunninghouder is verplicht binnen acht maanden na de dag, waarop de vergunning van kracht is geworden, een aanvang te maken met het verkenningsonderzoek of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied, alsmede nadien het onderzoek met voortvarendheid voort te zetten.

2. De vergunninghouder is verplicht aan het verkenningsonderzoek of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied verricht gedurende de eerste vijf jaren na de dag, waarop de vergunning van kracht is geworden, ten minste een bedrag te besteden, berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied op die dag, ter grootte van f 6000,— per gehele km².

3. De vergunninghouder is voorts verplicht gedurende de vijf jaren, volgende op de in het tweede lid bedoelde termijn, aan het verkenningsonderzoek of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied ten minste een bedrag te besteden, berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied bij de aanvang van die tweede vijfjarige termijn, ter grootte van f 12 000 per gehele km².

4. Indien de vergunninghouder gedurende de in het tweede lid bedoelde termijn meer heeft besteed aan het verkenningsonderzoek of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied dan waartoe hij ingevolge dat lid verplicht is, wordt het bedrag, dat de vergunninghouder ingevolge het derde lid verplicht is te besteden, met dat meerdere verminderd.

5. De Minister kan van het eerste, tweede en derde lid — al dan niet onder beperkingen — ontheffing verlenen.

Artikel 9. Voor de toepassing van artikel 8 worden uitsluitend als uitgaven aangemerkt de uitgaven, die de vergunninghouder heeft gedaan ten behoeve van werkzaamheden, welke zijn verricht na de dag, waarop de vergunning van kracht is geworden, en die verband houden met het instellen van een verkennings- of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied. Tot zodanige uitgaven behoren niet de uitgaven, welke de vergunninghouder ingevolge artikel 4 of 5 heeft gedaan. Wat kapitaalsuitgaven betreft, worden tot zodanige uitgaven de bedragen gerekend, die in het onderhavige deel van het bedrijfsleven naar goed koopmansgebruik worden afgeschreven op objecten, gebruikt voor het instellen van zodanig verkennings- of opsporingsonderzoek.

Artikel 10. De vergunninghouder is verplicht binnen drie maanden na afloop van elk jaar, behorend tot een termijn, als in artikel 8, tweede of derde lid, bedoeld, aan de Minister bij aangetekende brief een gespecificeerde opgave te verstrekken van de uitgaven, door hem gedaan gedurende dat jaar en gedurende het met inbegrip van dat jaar verstreken deel van die termijn. Indien de Minister binnen zes maanden na ontvangst van zodanige opgave niet anders aan de vergunninghouder heeft te kennen gegeven, wordt die opgave geacht voor de toepassing van artikel 8 als juist te zijn aanvaard.

Artikel 11. Indien de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning is verleend op een aanvraag, door hem ingediend gedurende een termijn als bedoeld in artikel 8, tweede of derde lid, wordt voor de toepassing van het betrokken lid de daar bedoelde oppervlakte van het vergunningsgebied verminderd met de oppervlakte van het gebied, waarvoor de winningsvergunning is verleend.

Rapportage, monsters

Artikel 12. 1. De vergunninghouder is verplicht binnen een maand na 30 juni en 31 december van ieder jaar bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen en de Directeur van de Geologische Dienst een verslag in te dienen omtrent de aard, plaats en omvang van de door hem gedurende het afgelopen halfjaar met betrekking tot het vergunningsgebied verrichte onderzoeken en andere werkzaamheden. Bij het aan de Directeur van de Geologische Dienst in te dienen verslag dienen te worden overgelegd de resultaten der in het kader van een verkenningsonderzoek verrichte geofysische, geochemische en andere geologische opnamen. Bij het eerste verslag zullen tevens de resultaten van de verkenningswerkzaamheden in het vergunningsgebied worden gevoegd, waarover de vergunninghouder beschikte op het tijdstip, waarop de vergunning van kracht is geworden.

2. De vergunninghouder is verplicht ten aanzien van elke door hem aangezette boring binnen het vergunningsgebied een boorprofiel op te stellen en bij te houden op de bij het moderne boorbedrijf gebruikelijke wijze. Na de beëindiging van een boring dient de vergunninghouder zo spoedig mogelijk een exemplaar van het desbetreffende boorprofiel alsmede de uit de boring verkregen geologische gegevens en de resultaten van chemische en fysische metingen, verricht in de boring of aan materiaal uit deze afkomstig, voor zover niet vermeld op het boorprofiel, aan de Directeur van de Geologische Dienst over te leggen.

3. De vergunninghouder is verplicht van alle uit een boring van het vergunningsgebied verkregen gesteente-, vloeistof- en gasmonsters representatieve en geëtiketteerde gedeelten gedurende een jaar te bewaren; van deze monsters moet een voldoende hoeveelheid materiaal, dat ten aanzien van gesteente-monsters ongewassen dient te zijn, worden toegezonden aan de Directeur van de Geologische Dienst, zodra deze zulks aan de vergunninghouder verzoekt.

4. Ten aanzien van gebieden, waarvoor de vergunning niet langer van kracht is, dient de vergunninghouder bij de Inspecteur-Generaal der Mijnen en de Directeur van de Geologische Dienst een volledig eindverslag in van de in die gebieden verrichte werkzaamheden. Bij het aan de Directeur van de Geologische Dienst in te dienen eindverslag dienen te worden overgelegd de resultaten der zowel bij verkenningsonderzoeken als in boorgaten verrichte geofysische, geochemische en andere geologische opnamen. Bij een eindverslag kan zonodig worden verwezen naar eerder ter zake ingediende bescheiden.

5. Het in het vierde lid bedoelde verslag moet worden ingediend binnen drie maanden nadat de vergunning voor het desbetreffende gebied of een deel daarvan heeft opgehouden van kracht te zijn.

Artikel 13. Indien de vergunninghouder in het vergunningsgebied buiten een reeds aangetoond voorkomen aardolie of aardgas heeft aangetroffen, is hij verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan de Minister, aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen en aan de Directeur van de Geologische Dienst. Het aantonen van de delfstoffen dient te geschieden ten overstaan en ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen of van een door hem aangewezen ambtenaar.

Afstand van boringen tot grenzen van het vergunningsgebied

Artikel 14. Het is de vergunninghouder verboden een boring op een zodanige plaats aan te zetten, dat enig deel van het boorgat zich bevindt op een afstand van minder dan 125 meter van de grens van het vergunningsgebied, tenzij de Minister anders bepaalt.

Schepen onder vreemde vlag

Artikel 15. Indien de vergunninghouder bij de werkzaamheden, die hij met gebruikmaking van de vergunning verricht, gebruik maakt van schepen onder vreemde vlag, is hij verplicht er voor zorg te dragen, dat de inspectieambtenaren te allen

tijde toegang tot die schepen wordt verleend voor de uitoefening van hun taak.

Verplicht vervoer

Artikel 16. De vergunninghouder is verplicht de inspectieambtenaren op zodanige wijze, als naar hun redelijk oordeel nodig is, te vervoeren naar de inrichtingen, vaartuigen en luchtvaartuigen, waartoe deze ambtenaren ingevolge artikel 33 van de wet — ten aanzien van het met gebruikmaking van de vergunning verrichten van werkzaamheden — toegang hebben.

Verplicht overleg ten aanzien van de plaats van mijnbouwinstallaties

Artikel 17. Alvorens een mijnbouwinstallatie te plaatsen is de vergunninghouder verplicht omtrent de plaats daarvan overleg te plegen met de Minister.

Boekhouding en kantoor in Nederland

Artikel 18. 1. De vergunninghouder is verplicht in Nederland van zijn met gebruikmaking van de vergunning uitgeoefend bedrijf een boekhouding te voeren, welke voldoet aan de eisen van dat bedrijf, en waaruit te allen tijde zijn financiële rechten en verplichtingen alsmede de door hem gedane investeringen kunnen worden gekend, zowel ten aanzien van het gehele vergunningsgebied als ten aanzien van ieder blok, aangegeven op de als bijlage I bij dit besluit gevoegde kaart, waarvoor de vergunning geldt.

2. De vergunninghouder is voorts verplicht er voor zorg te dragen, dat degene, die is belast met de dagelijkse leiding van het met gebruikmaking van de vergunning uitgeoefend bedrijf, in Nederland kantoor houdt.

Intrekking van de vergunning

Artikel 19. Overtreding van artikel 4, 5, 6, 7, 8 of 18 is een grond voor het intrekken van de vergunning.

Het vervallen van de vergunning

Artikel 20. Indien aan de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning is verleend en het besluit tot verlening van de winningsvergunning ingevolge artikel 17, tweede lid, van de wet vervalt, vervalt de vergunning ten aanzien van de delfstof en het gebied, waarvoor de winningsvergunning is verleend, op het tijdstip, waarop bedoeld besluit vervalt.

Duur van de vergunning

Artikel 21. 1. De vergunning geldt, tenzij zij eerder wordt ingetrokken of vervalt, gedurende 15 jaren, nadat zij van kracht is geworden.

2. Indien wegens overmacht, die niet tot het gewone risico van het bedrijf kan worden gerekend, het met gebruikmaking van de vergunning instellen van opsporingsonderzoeken niet kan plaats vinden, kan de Minister op verzoek van de vergunninghouder bepalen, dat het tijdvak, waarin het naar het oordeel van de Minister het geval is geweest, geen deel uitmaakt van de in het eerste lid genoemde termijn van 15 jaren.

Begrenzing van het gebied van aan de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet te verlenen winningsvergunningen

Artikel 22. Een aan de vergunninghouder krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet te verlenen winningsvergunning kan uitsluitend gelden voor het vergunningsgebied in het blok, aangegeven op de als bijlage I bij dit besluit gevoegde kaart, waarin hij aardolie of aardgas in een economisch winbare hoeveelheid heeft aangetoond, dan wel, indien de winningsvergunning slechts voor een deel van dat gebied wordt aangevraagd, voor zodanig deel, dat, voor zover dat naar het oordeel van de Minister met de doelmatigheid verenigbaar is, met de ingediende aanvraag in overeenstemming is.

Artikel III

Een winningsvergunning kan niet worden verleend dan met:

a. de voorschriften, opgenomen in de in artikel II vermelde artikelen 1, 3, 12, 14, 15, 16, 17 en 18;

b. de volgende beperkingen en voorschriften:

Jaarlijks oppervlakterecht

Artikel 1. 1. De vergunninghouder is jaarlijks met ingang van de dag na de datum, waarop de vergunning van kracht is geworden, aan de Staat een oppervlakterecht als bedoeld in artikel 8 van de wet verschuldigd, berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied op die dag van het betrokken jaar op de volgende grondslag, waarbij het laatstelijk vóór die dag van het betrokken jaar krachtens artikel 9, tiende lid, van de Algemene Ouderdomswet (Stb. 1956, 281) aangegeven indexcijfer der lonen wordt aangegeven met de letter a en het laatstelijk vóór het tijdstip van inwerkingtreding van de Mijnwet continentiaal plat krachtens genoemde wetsbepaling aangegeven indexcijfer der lonen wordt aangegeven met de letter b:

$$\frac{a}{b} \times f 300,- \text{ per gehele km}^2.$$

2. Indien de vergunning krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet is verleend, wordt voor de toepassing van het eerste lid het bedrag, dat verschuldigd is met ingang van de dag na de dag, waarop de vergunning van kracht is geworden, verminderd met het bedrag, dat de vergunninghouder voor het betrokken gebied en tijdvak als houder van de opsporingsvergunning aan oppervlakterecht reeds heeft betaald.

Vergoeding kosten betonningen

Artikel 2. De vergunninghouder is met ingang van door de Minister van Defensie te bepalen tijdstippen aan de Staat door deze Minister vastgestelde bedragen verschuldigd ter vergoeding van de kosten, die als gevolg van het krachtens de vergunning instellen van een opsporingsonderzoek of winnen van aardolie of aardgas voor betonningen zijn gemaakt ter beveiliging van de scheepvaart of van voor genoemde werkzaamheden dienende mijnbouwinstallaties.

Cijns

Artikel 3. 1. De vergunninghouder is jaarlijks aan de Staat een bedrag als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder a, van de wet (cijns) verschuldigd, bestaande uit een percentage van de totale waarde van alle aardolie, welke met gebruikmaking van de vergunning, doch niet voor rekening van een naamloze vennootschap, opgericht overeenkomstig het in artikel IV vermelde artikel 2 of het in artikel V vermelde artikel 2, is gewonnen en in het voorafgaande kalenderjaar uit het vergunningsgebied is afgevoerd.

2. Het in het eerste lid bedoelde percentage wordt vastgesteld op de grondslag van de volgende schaal:

Voor het deel van de jaarlijkse afvoer van:	Geldt als percentage:
0 tot 100 000 m ³	0
100 000 tot 200 000 m ³	2
200 000 tot 300 000 m ³	3
300 000 tot 400 000 m ³	4
400 000 tot 500 000 m ³	5
500 000 tot 600 000 m ³	6
600 000 tot 700 000 m ³	7
700 000 tot 800 000 m ³	8
800 000 tot 900 000 m ³	9
900 000 tot 1 000 000 m ³	10
1 000 000 tot 2 000 000 m ³	11
2 000 000 tot 3 000 000 m ³	12
3 000 000 tot 4 000 000 m ³	13
4 000 000 tot 5 000 000 m ³	14
5 000 000 tot 6 000 000 m ³	15
meer dan 6 000 000 m ³	16

3. Voor de toepassing van dit artikel en de artikelen 4, 5, 9—11 wordt onder aardolie tevens begrepen putgasbenzine.

Artikel 4. 1. Voor zover de vergunninghouder aardolie heeft verkocht, geldt voor de toepassing van de artikelen 3, 9 en 10 als waarde van iedere verkochte hoeveelheid aardolie de verkoopprijs, verminderd — voor zover deze voor rekening van de vergunninghouder komen — met:

a. de rechten en belastingen, ter zake van de invoer en levering van de aardolie door enige Staat geheven, en

b. de kosten van behandeling en opslag binnen het continentaal plat, alsmede in de aan de Noordzee gelegen landen binnen een strook van 20 km breedte langs de kust van de Noordzee, en

c. de kosten van vervoer, tot een maximum van 10 % van het bedrag, bestaande uit de verkoopprijs verminderd, voor zover deze voor rekening van de vergunninghouder komen, met de onder a bedoelde rechten en belastingen.

2. Indien de ingevolge het eerste lid geldende waarde lager is dan de waarde, welke wordt verkregen door de gemiddelde prijs, waartegen aardolie van overeenkomstige kwaliteit gedurende het betrokken kalenderjaar normaal in aan de Noordzee gelegen landen is aangevoerd, te verminderen met de voor rekening van de vergunninghouder komende, in het eerste lid, onder b, bedoelde kosten van behandeling en opslag alsmede met, tot een maximum van 10% van die prijs, de kosten van vervoer tot het punt, waar de aardolie voor het eerst aan land wordt gebracht, treedt voor de toepassing van de artikelen 3, 9 en 10 deze waarde in de plaats van de ingevolge het eerste lid geldende waarde.

3. Voor zover de vergunninghouder de aardolie niet heeft verkocht, geldt voor de toepassing van de artikelen 3, 9 en 10 als waarde van de aardolie de in het tweede lid bedoelde waarde.

Artikel 5. Binnen drie maanden na het einde van een kalenderjaar zendt de vergunninghouder aan de Minister een opgave — overeenkomstig een door de Minister vastgesteld model — van de hoeveelheden en kwaliteiten van de aardolie, die met gebruikmaking van de vergunning is gewonnen en in dat jaar uit het vergunningsgebied is afgevoerd onderscheidenlijk verkocht, van de in artikel 4, tweede lid, bedoelde prijs, van de verkoopprijs van die aardolie, van de rechten, belastingen en kosten, die op die verkoopprijs in mindering kunnen worden gebracht, alsmede van het bedrag van de cijns, die hij naar zijn oordeel op grond daarvan verschuldigd zal zijn.

Artikel 6. 1. De vergunninghouder is jaarlijks aan de Staat een bedrag als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder a, van de wet (cijns) verschuldigd, bestaande uit een percentage van de totale waarde van alle aardgas, dat met gebruikmaking van de vergunning is gewonnen en in het voorafgaande kalenderjaar uit het vergunningsgebied is afgevoerd.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder afvoeren uit het vergunningsgebied niet verstaan het afvoeren uit het vergunningsgebied van aardgas, dat elders in het continentaal plat wordt gepompt ten behoeve van de ontginning van aardolievoorkomens.

3. Het in het eerste lid bedoelde percentage wordt vastgesteld op de grondslag van de volgende schaal:

Voor het deel van de jaarlijkse afvoer — bij een druk van 1 atmosfeer en een temperatuur van 15 graden Celsius — van	Geldt als percentage
0 tot 100 miljoen m ³	0
100 miljoen tot 200 miljoen m ³	1
200 miljoen tot 300 miljoen m ³	2
300 miljoen tot 400 miljoen m ³	3
400 miljoen tot 500 miljoen m ³	4
500 miljoen tot 600 miljoen m ³	5
600 miljoen tot 700 miljoen m ³	6
700 miljoen tot 800 miljoen m ³	7
800 miljoen tot 900 miljoen m ³	8
900 miljoen tot 1 miljard m ³	9
1 miljard tot 2 miljard m ³	10
2 miljard tot 3 miljard m ³	12
3 miljard tot 4 miljard m ³	14
4 miljard tot 5 miljard m ³	15
meer dan 5 miljard m ³	16

4. Indien het met gebruikmaking van de vergunning gewonnen aardgas, dat in het voorafgaande kalenderjaar uit het vergunningsgebied is afgevoerd, uitsluitend is gewonnen voor rekening van een naamloze vennootschap, opgericht overeenkomstig het in artikel IV vermelde artikel 2 of het in artikel V vermelde artikel 2, wordt het in het eerste lid bedoelde percentage vastgesteld op de grondslag van de volgende schaal:

Voor het deel van de jaarlijkse afvoer — bij een druk van 1 atmosfeer en een temperatuur van 15 graden Celsius — van	Geldt als percentage
0 tot 100 miljoen m ³	0
100 miljoen tot 200 miljoen m ³	0,5
200 miljoen tot 300 miljoen m ³	1
300 miljoen tot 400 miljoen m ³	1,5
400 miljoen tot 500 miljoen m ³	2
500 miljoen tot 600 miljoen m ³	2,5
600 miljoen tot 700 miljoen m ³	3
700 miljoen tot 800 miljoen m ³	3,5
800 miljoen tot 900 miljoen m ³	4
900 miljoen tot 1 miljard m ³	4,5
1 miljard tot 2 miljard m ³	5
2 miljard tot 3 miljard m ³	6
3 miljard tot 4 miljard m ³	7
4 miljard tot 5 miljard m ³	7,5
meer dan 5 miljard m ³	8

5. Indien het met gebruikmaking van de vergunning gewonnen aardgas, dat in het voorafgaande kalenderjaar uit het vergunningsgebied is afgevoerd, slechts ten dele is gewonnen voor rekening van een naamloze vennootschap, opgericht overeenkomstig het in artikel IV vermelde artikel 2 of het in artikel V vermelde artikel 2, wordt het in het eerste lid bedoelde percentage vastgesteld op de grondslag van de in het derde lid genoemde schaal, met dien verstande dat bij die vaststelling eerst het aardgas, dat voor rekening van die naamloze vennootschap is gewonnen, en vervolgens het overige aardgas in aanmerking wordt genomen, en voor de hoeveelheid aardgas, die voor rekening van die naamloze vennootschap is gewonnen, de percentages, vermeld in de in het derde lid genoemde schaal, worden vervangen door die, vermeld in de in het vierde lid genoemde schaal.

Artikel 7. 1. Voor zover de vergunninghouder aardgas heeft verkocht, geldt voor de toepassing van de artikelen 6, 9 en 10 als waarde van iedere verkochte hoeveelheid aardgas de verkoopprijs, verminderd — voor zover deze voor rekening van de vergunninghouder komen — met:

a. de rechten en belastingen, ter zake van de invoer en levering van het aardgas door enige Staat geheven, en

b. de kosten van behandeling en opslag binnen het continentaal plat, alsmede in de aan de Noordzee gelegen landen binnen een strook van 20 km breedte langs de kust van de Noordzee, en

c. de kosten van vervoer tot een maximum van 20% van het bedrag, bestaande uit de verkoopprijs, verminderd, voor zover deze voor rekening van de vergunninghouder komen, met de onder a bedoelde rechten en belastingen.

2. Voor zover de vergunninghouder het aardgas niet heeft verkocht, geldt voor de toepassing van de artikelen 6, 9 en 10 als waarde van het aardgas de waarde, welke wordt verkregen door de door de Minister krachtens artikel 24 goedgekeurde verrekenprijs te verminderen met de voor rekening van de vergunninghouder komende rechten, belastingen en kosten als in het eerste lid vermeld.

Artikel 8. Binnen drie maanden na het einde van een kalenderjaar zendt de vergunninghouder aan de Minister een opgave — overeenkomstig een door de Minister vastgesteld model — van de hoeveelheden aardgas bij een druk van 1 atmosfeer en een temperatuur van 15 graden Celsius, die met gebruikmaking van de vergunning zijn gewonnen en in

dat jaar uit het vergunningsgebied zijn afgevoerd onderscheidenlijk verkocht, van de gemiddelde calorische waarde en samenstelling daarvan, van de ingevolge artikel 7 geldende waarde, van de verkoopprijs, van de rechten, belastingen en kosten, die op die verkoopprijs in mindering kunnen worden gebracht, alsmede van het bedrag van de cijns, die hij naar zijn oordeel op grond daarvan verschuldigd zal zijn.

Artikel 9. Het op grond van een ingezonden opgave ingevolge artikel 3 of 6 te betalen bedrag is verschuldigd nadat na het einde van het betrokken kalenderjaar drie maanden zijn verlopen.

Artikel 10. 1. De Minister stelt nadien het verschuldigde bedrag definitief vast.

2. De Minister deelt het bedrag aan de vergunninghouder bij aangetekende brief en, indien het definitief vastgestelde bedrag hoger is dan dat, wat op grond van de ingezonden opgave verschuldigd is, met opgave van redenen mede.

Artikel 11. Het definitief als verschuldigd vastgestelde bedrag is — onder aftrek van het reeds betaalde — verschuldigd met ingang van de dag na die, waarop aan de vergunninghouder het bedrag is medegedeeld. Indien reeds meer is betaald dan het definitief vastgestelde bedrag wordt het verschil zo spoedig mogelijk terugbetaald.

Verschuldigd bedrag, berekend naar met de winning behaalde winst

Artikel 12. 1. De vergunninghouder is jaarlijks aan de Staat een bedrag als bedoeld in artikel 11, eerste lid, onder *b*, van de wet verschuldigd van 50 % van het voordelige saldo van een met inachtneming van de artikelen 13 en 14 over het afgelopen boekjaar op te maken resultatenrekening, welke omvat de op dat jaar betrekking hebbende kosten en opbrengsten van het krachtens de vergunning instellen van verkennings- en opsporingsonderzoeken en winnen van delfstoffen.

2. Een boekjaar als in het eerste lid bedoeld, is een kalenderjaar. De Minister kan een andere termijn als zodanig boekjaar aanwijzen.

Artikel 13. 1. Bij het opmaken van een resultatenrekening als bedoeld in artikel 12 worden in het credit daarvan gebracht:

a. de opbrengst van de krachtens de vergunning gewonnen delfstoffen;

b. de opbrengst van verkochte produktiemiddelen dan wel de waarde in het economisch verkeer van aan het bedrijf onttrokken produktiemiddelen, een en ander voor zover zij de aanschaffingswaarde, vermeerderd met de kosten van verbetering en verminderd met de tot de datum van verkoop ten laste van een resultatenrekening gebrachte afschrijvingen, te boven gaan, echter onder aftrek van bedragen, die uit deze opbrengst dan wel waarde tot afschrijving op andere, ter vervanging dienende produktiemiddelen strekken;

c. andere met of door het verrichten van verkennings- en opsporingsonderzoeken en de winning verkregen voordelen zoals vergoedingen voor ter beschikking gestelde kennis en diensten dan wel de waarde in het economisch verkeer van aan het bedrijf onttrokken kennis en diensten.

2. Bij het opmaken van een resultatenrekening als bedoeld in artikel 12 worden in het debet daarvan gebracht:

a. de kosten van het binnen het vergunningsgebied instellen van verkennings- en opsporingsonderzoeken, gemaakt nadat de vergunning is verleend en de kosten van het winnen en afleveren van delfstoffen, een en ander zowel wat de directe als de naar redelijkheid vast te stellen indirecte en algemene kosten betreft;

b. de kosten van andere verkennings- en opsporingsonderzoeken dan onder *a* bedoeld gemaakt, nadat de vergunning

is verleend, voor zover de vergunninghouder die onderzoeken verricht door een in Nederland aanwezige bedrijfsinrichting met een duurzaam karakter, met uitzondering van die kosten, welke reeds ten laste van een andere resultatenrekening zijn gebracht;

c. de volgende afschrijvingen:

op de niet reeds ten laste van een andere resultatenrekening gebrachte kosten, welke zijn gemaakt, voordat de vergunning is verleend, voor zover de vergunninghouder de betrokken verkennings- en opsporingsonderzoeken heeft verricht door een in Nederland aanwezige bedrijfsinrichting met een duurzaam karakter, tot op een bedrag van f 1,— — 10 %; op alle duurzame produktiemiddelen tot op een bedrag van f 1,— op de grondslag van de geschatte gebruiksduur;

d. de door de vergunninghouder aan de Staat verschuldigde belastingen en andere Nederlandse publiekrechtelijke lasten voor zover deze als bedrijfslasten van de onder *a* of *b* bedoelde activiteiten zijn te beschouwen, met uitzondering van de belastingen en lasten, welke reeds ten laste van een andere resultatenrekening zijn gebracht, de naar inkomen, winst of vermogen geheven belastingen en hun voorheffingen, alsmede van de ingevolge de vergunning verschuldigde belastingen, berekend naar met de winning behaalde winst;

e. een bedrag van 10 % der kosten, bedoeld onder *a—c*.

3. Voor de toepassing van het eerste lid gelden als opbrengsten of voordelen:

a. mede de waarde van anders dan door verkoop aan het winningsbedrijf onttrokken delfstoffen, zomede de naar goed koopmansgebruik gewaardeerde verschillen tussen begin- en eindvoorraden;

b. niet de waarde van in het winningsbedrijf gewonnen en verbruikte delfstoffen;

c. niet de bedragen, welke de vergunninghouder van een naamloze vennootschap, opgericht overeenkomstig het in artikel IV vermelde artikel 2 of het in artikel V vermelde artikel 2, heeft ontvangen als houder van aandelen of van winstbewijzen van die naamloze vennootschap;

d. niet de bedragen, welke ten goede komen aan zodanige vennootschap.

4. Indien de prijs van verkochte hoeveelheden aardolie — putgasbenzine daaronder begrepen — lager is dan de waarde, welke wordt verkregen door de gemiddelde prijs, waartegen aardolie van overeenkomstige kwaliteit gedurende het betrokken boekjaar normaal in aan de Noordzee gelegen landen is aangevoerd, te vermeerderen met de voor rekening van de vergunninghouder komende rechten en belastingen ter zake van de invoer van aardolie door enige Staat geheven, en — ingeval de vergunninghouder de aardolie heeft verkocht, alvorens deze in een land is aangevoerd — te verminderen met, tot een maximum van 10 % van die prijs, de niet voor rekening van de vergunninghouder komende kosten van vervoer tot het punt, waar de aardolie voor het eerst aan land wordt gebracht, treedt voor de bepaling van de in het eerste lid, onder *a*, bedoelde opbrengst deze waarde in de plaats van eerstbedoelde prijs. Voor zover de vergunninghouder de aardolie — putgasbenzine daaronder begrepen — anders dan door verkoop aan het winningsbedrijf heeft onttrokken, geldt voor de bepaling van de in het eerste lid, onder *a*, bedoelde opbrengst als waarde van de aardolie de in de eerste volzin bedoelde gemiddelde prijs.

5. Voor zover de vergunninghouder aardgas anders dan door verkoop aan het winningsbedrijf heeft onttrokken, geldt voor de bepaling van de in het eerste lid, onder *a*, bedoelde opbrengst als waarde van het aardgas de door de Minister krachtens artikel 24 goedgekeurde verrekenprijs.

6. Voor de toepassing van het tweede lid gelden als kosten niet:

a. de bedragen, betaald voor kennis, verkregen uit verkennings- of opsporingsonderzoeken of het winnen van delf-

stoffen, welke door derden zijn verricht, voor zover niet aannemelijk wordt gemaakt, dat deze kennis is verworven ten behoeve van activiteiten als in het tweede lid, onder *a* of *b* bedoeld, en deze bedragen nog niet ten laste van een andere resultatenrekening zijn gebracht;

b. de rente over eigen vermogen van de vergunninghouder;

c. de waarde van in het winningsbedrijf gewonnen en verbruikte delfstoffen;

d. uitgaven, waarvan niet aannemelijk is, dat zij zijn gedaan ter verkrijging van de in artikel 12 bedoelde opbrengsten;

e. de kosten, welke voor rekening komen van een naamloze vennootschap als bedoeld in artikel 11, tweede lid, onder *a*, van de wet.

7. Kosten of opbrengsten, welke blijken niet te zijn opgenomen in de vastgestelde resultatenrekening over het jaar, waarop zij betrekking hebben, worden opgenomen in de resultatenrekening over het jaar, waarin van die kosten onderscheidenlijk die opbrengsten is gebleken.

Artikel 14. Indien een resultatenrekening over enig boekjaar een nadelig saldo aanwijst, wordt dit naar het debet van de resultatenrekening van het volgend boekjaar overgebracht.

Artikel 15. Voor de toepassing van de artikelen 16, 17 en 19 wordt onder belasting verstaan de vennootschapsbelasting, onderscheidenlijk de inkomstenbelasting, die over het betrokken boekjaar van de vergunninghouder is geheven krachtens het Besluit op de Vennootschapsbelasting 1942 (*Verord.bl.* 51), onderscheidenlijk de Wet op de inkomstenbelasting 1964 (*Stb.* 519), dan wel enige andere wettelijke belastingregeling, die voor genoemd besluit of genoemde wet in de plaats zal treden, naar winst, die met activiteiten als in artikel 13, tweede lid, onder *a* of *b*, bedoeld, is behaald, met dien verstande dat nimmer meer wordt verrekend dan de naar het voor dat jaar geldende tarief berekende vennootschapsbelasting bij een belastbaar bedrag, enkel bestaande uit hetgeen door hen aan zodanige winst is verkregen. Met over zodanige winst geheven belasting wordt gelijkgesteld de belasting, die achterwege blijft ten gevolge van door de belastingplichtige uit anderen hoofde in enig jaar geleden verliezen. Als over zodanige winst geheven belasting wordt daarentegen niet beschouwd de belasting, die is geheven ten gevolge van door de belastingplichtige uit anderen hoofde in enig jaar behaalde winsten.

Artikel 16. 1. De vergunninghouder is telkens met ingang van het tijdstip, waarop zes maanden na het begin van een boekjaar zijn verstreken, aan de Staat als eerste vooruitbetaling een door de Ministers van Economische Zaken en van Financiën vastgesteld bedrag verschuldigd.

2. Genoemde Ministers stellen zodanig bedrag vast op een kwart van het bedrag, dat naar hun redelijke schatting het voordelig saldo van de in artikel 12 bedoelde, over het betrokken boekjaar op te maken resultatenrekening zal bedragen, verminderd met de helft van de belasting, welke naar hun redelijke schatting over dat boekjaar zal worden geheven.

Artikel 17. 1. De vergunninghouder is telkens met ingang van het tijdstip, waarop een maand na het einde van een boekjaar is verstreken, aan de Staat als tweede vooruitbetaling een door de Ministers van Economische Zaken en van Financiën vastgesteld bedrag verschuldigd.

2. Genoemde Ministers stellen zodanig bedrag vast op de helft van het bedrag, dat naar hun redelijke schatting het voordelig saldo van de in artikel 12 bedoelde, over het betrokken boekjaar op te maken resultatenrekening zal bedragen, verminderd — voor zover mogelijk —:

a. met de belasting, welke naar hun redelijke schatting over dat boekjaar zal worden geheven;

b. met vervolgens het bedrag, dat de vergunninghouder over dat boekjaar als eerste vooruitbetaling heeft betaald.

3. De eerste vooruitbetaling wordt, voor zover de in het tweede lid, onder *b*, bedoelde vermindering niet mogelijk is, zo spoedig mogelijk terugbetaald.

Artikel 18. De vergunninghouder is verplicht binnen zes maanden na het einde van een boekjaar aan de Ministers van Economische Zaken en van Financiën te zenden een over dat boekjaar opgemaakte resultatenrekening als in artikel 12 bedoeld alsmede een balans, vermeldende de aan het einde van het boekjaar tot het winningsbedrijf behorende activa en passiva.

Artikel 19. 1. De Ministers van Economische Zaken en van Financiën stellen na ontvangst van de resultatenrekening deze zo spoedig mogelijk vast.

2. Zij stellen tegelijkertijd vast het ingevolge artikel 12 verschuldigde bedrag, verminderd — voor zover mogelijk —:

a. met de belasting, welke de vergunninghouder over het betrokken boekjaar per saldo heeft betaald;

b. met vervolgens de bedragen, die de vergunninghouder als eerste en als tweede vooruitbetaling — indien artikel 17, derde lid, toepassing heeft gevonden, per saldo — heeft betaald.

3. De Minister van Economische Zaken deelt de vastgestelde resultatenrekening en het krachtens het tweede lid vastgestelde bedrag aan de vergunninghouder bij aangetekende brief en, indien de vastgestelde rekening hoger is dan de ingezonden rekening, met opgave van redenen mede.

Artikel 20. 1. De vergunninghouder is het krachtens artikel 19, tweede lid, vastgestelde bedrag verschuldigd met ingang van de dag na die, waarop dat bedrag aan hem is medegegeeld.

2. De eerste en de tweede vooruitbetaling worden voor zover de in artikel 19, tweede lid, onder *b*, bedoelde vermindering niet mogelijk is, zo spoedig mogelijk terugbetaald.

Artikel 21. 1. Indien na de betalingen of teruggaven van belasting, welke bij de toepassing van artikel 19, tweede lid, reeds in aanmerking zijn genomen, nog betalingen of teruggaven van belasting over het betrokken boekjaar hebben plaatsgehad, herzien de Ministers van Economische Zaken en van Financiën dienovereenkomstig het krachtens die bepaling vastgestelde bedrag.

2. De Minister van Economische Zaken deelt zodanige herziening bij aangetekende brief en met opgave van redenen mede.

3. Hetgeen blijkens zodanige herziening te veel is betaald, wordt zo spoedig mogelijk terugbetaald.

4. De vergunninghouder is hetgeen blijkens zodanige herziening te weinig is betaald, verschuldigd met ingang van de dag na die, waarop die herziening aan hem is medegegeeld.

Betalingen

Artikel 22. De vergunninghouder is verplicht ingevolge de vergunning verschuldigde bedragen te voldoen door storting bij de N.V. Nederlandse Bank ten gunste van 's Rijks schatkist.

Werkverplichting

Artikel 23. 1. De vergunninghouder is verplicht tot het winnen van de aardolie of het aardgas over te gaan en die winning met zodanige spoed en hulpmiddelen en op zodanige schaal en wijze voort te zetten als uit een oogpunt van doelmatige bedrijfsvoering en rationele ontginning van het delfstofvoorkomen verantwoord is.

2. De vergunninghouder is verplicht aan de Minister op diens daartoe strekkend verzoek de gegevens ter beschikking te stellen, die deze nodig acht om te beoordelen of de vergunninghouder aan zijn uit het eerste lid voortvloeiende verplichtingen voldoet.

Regelingen ten aanzien van de levering van aardgas

Artikel 24. 1. Het is de vergunninghouder verboden het door hem met gebruikmaking van de vergunning gewonnen aardgas te verkopen of anderszins aan het winningsbedrijf te onttrekken, indien de verkoopprijs onderscheidenlijk de verrekensprijs niet door de Minister is goedgekeurd.

2. De in het eerste lid bedoelde goedkeuring wordt niet geweigerd dan nadat de vergunninghouder is gehoord. Een besluit tot weigering van goedkeuring wordt met opgaaf van redenen aan de vergunninghouder schriftelijk medegedeeld.

Artikel 25. 1. Indien met gebruikmaking van de vergunning gewonnen aardgas bestemd is voor verbruik in Nederland, is de vergunninghouder verplicht dat aardgas te leveren aan de N.V. Nederlandse Gasunie.

2. De vergunninghouder is voorts verplicht het met gebruikmaking van de vergunning gewonnen aardgas aan de N.V. Nederlandse Gasunie te leveren, voor zover de Minister bepaalt, dat dat aardgas nodig is voor de gasvoorziening in Nederland.

3. De Minister kan van het eerste lid — al dan niet onder beperkingen — ontheffing verlenen.

4. Een verplichting als in het tweede lid bedoeld geldt niet eerder dan nadat de Minister de vergunninghouder bij aangetekende brief heeft medegedeeld, dat voor hem bedoelde verplichting zal gelden, en sindsdien twee jaren zijn verstreken. In zodanige mededeling wordt vermeld de grootte van de te leveren hoeveelheid aardgas.

5. Een verplichting als in het tweede lid bedoeld geldt niet, voor zover daardoor de vergunninghouder zijn verplichtingen tot levering van aardgas, aangegaan vóór het tijdstip, waarop de in het vierde lid bedoelde mededeling door hem is ontvangen, niet kan nakomen.

Met en registreren van de hoeveelheden gewonnen aardolie of aardgas

Artikel 26. 1. De vergunninghouder is verplicht volgens methoden, welke bij een modern en goed gevoerd olie- of gaswinningsbedrijf algemeen gebruikelijk zijn, en met inachtneming van de door de Minister te geven aanwijzingen te meten en regelmatig in een register in te schrijven de hoeveelheden aardolie of aardgas, die hij met gebruikmaking van zijn vergunning heeft gewonnen alsmede die hij uit het vergunningsgebied heeft afgevoerd.

2. Indien een inspectie-ambtenaar een onnauwkeurigheid in de meetapparatuur constateert, kan de Minister bepalen, dat deze onnauwkeurigheid geacht wordt te hebben bestaan gedurende 30 dagen voorafgaande aan het constateren daarvan of, indien binnen die 30 dagen een voorafgaande controle had plaatsgevonden, vanaf die voorafgaande controle. De vergunninghouder is in zodanig geval verplicht zijn registers dienovereenkomstig te corrigeren.

3. De vergunninghouder is verplicht binnen 14 dagen na het einde van iedere kalendermaand en van ieder kalenderjaar aan de Minister en aan de Inspecteur-Generaal der Mijnen een uittreksel te zenden van de totalen der gedurende die maand onderscheidenlijk dat jaar verrichte boekingen in het in het eerste lid bedoelde register, in een door de Minister aan te geven vorm.

Rapportage

Artikel 27. 1. De vergunninghouder is verplicht bij een verslag, als bedoeld in het eerste lid van het in artikel II vermelde artikel 12 aan de Directeur van de Geologische Dienst tevens over te leggen kaarten, waarop op een bij een modern en goed gevoerd olie- of gaswinningsbedrijf algemeen gebruikelijke wijze zijn aangegeven het gebied en de geologische formaties waaruit de aardolie of het aardgas wordt gewonnen, alsmede de ligging der verrichte boringen met de essentiële gegevens daarvan. Indien deze kaarten geen belangrijke aan-

vulling of wijziging hebben ondergaan, kan naar eerder overgelegde kaarten worden verwezen.

2. Indien een boorgat wordt gebruikt voor het winnen van aardolie of aardgas, is de vergunninghouder verplicht, zo het boorprofiel een wijziging ondergaat, zo spoedig mogelijk aan de Directeur van de Geologische Dienst een exemplaar van het dienovereenkomstig gewijzigd boorprofiel over te leggen.

Overlopende structuren

Artikel 28. Indien in het vergunningsgebied aardolie of aardgas in een economisch winbare hoeveelheid is aangetoond in een voorkomen, dat naar het oordeel van de Minister de grens van het vergunningsgebied overschrijdt, is de vergunninghouder verplicht overeenkomstig een daartoe door de Minister gedaan verzoek zijn medewerking te verlenen aan de totstandkoming van een overeenkomst tussen de vergunninghouder en de voor het aangrenzend gebied tot winning van aardolie of aardgas gerechtigde, krachtens welke de winning in onderling overleg zal geschieden.

Verplichte eigendom van inrichtingen

Artikel 29. De vergunninghouder dient zelf eigenaar te zijn van de in het vergunningsgebied gelegen produktieputten met de daarbij behorende produktie-installaties, tenzij de Minister anders bepaalt.

Intrekking van de vergunning

Artikel 30. 1. Overtreding van artikel 1, 2, 3, 5, 6, 8, 9, 11, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 25 of 28 is een grond voor het intrekken van de vergunning.

2. Overtreding van het aan de vergunning verbonden voorschrift, opgenomen in het in artikel II vermelde artikel 18, is eveneens een grond voor het intrekken van de vergunning.

Duur van de vergunning

Artikel 31. 1. De vergunning geldt, tenzij zij eerder wordt ingetrokken of vervalt, gedurende 40 jaren, nadat zij van kracht is geworden.

2. Indien wegens overmacht, die niet tot het gewone risico van het bedrijf kan worden gerekend, het met gebruikmaking van de vergunning winnen van delfstoffen niet kan plaatsvinden, kan de Minister op verzoek van de vergunninghouder bepalen, dat het tijdvak, waarin dat naar het oordeel van de Minister het geval is geweest, geen deel uitmaakt van de in het eerste lid genoemde termijn van 40 jaren.

Artikel IV

Indien de houder van een opsporingsvergunning met gebruikmaking van die vergunning al dan niet uitsluitend aardgas in een economisch winbare hoeveelheid in een aardgasvoorkomen heeft aangetoond en hem dientengevolge krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet, een winningsvergunning wordt verleend en bij die verlening gebruik wordt gemaakt van de in artikel 11, tweede lid, onder a, van de wet bedoelde bevoegdheid, kan zodanige winningsvergunning voorts niet worden verleend dan met de volgende voorschriften:

Staatsdeelneming

Artikel 1. Voor de toepassing van artikel 2 wordt onder aardgasvoorkomen verstaan: een voorkomen van bitumina, waarin zich naast het daarin voorkomende aardgas geen aardolie bevindt, die in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf in aanmerking komt om zelfstandig te worden gewonnen, en waarin zich aardgas bevindt, dat bij winning dusdanig arm is aan putgasbenzine, dat de ontginning van het voorkomen in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf gericht wordt op de winning van aardgas.

Artikel 2. De vergunninghouder is verplicht zijn medewerking te verlenen aan:

a. de oprichting met inachtneming van de artikelen 3 en 4 van een naamloze vennootschap voor het met gebruikmaking

van de vergunning uit elk aardgasvoorkomen winnen van aardgas en aardolie, waarin de vergunninghouder voor 60% en de Staat of de in de vergunning aangewezen naamloze vennootschap voor 40% deelnemen en,

b. de totstandkoming van een overeenkomst tussen de vergunninghouder en die op te richten naamloze vennootschap, krachtens welke de vergunninghouder slechts voor rekening van die naamloze vennootschap zal winnen en welke de in artikel 6 bedoelde bepalingen behelst.

Artikel 3. De statuten van een overeenkomstig artikel 2, onder *a*, op te richten naamloze vennootschap zullen er onder meer toe strekken, dat

a. de aandelen van de vennootschap op naam worden gesteld en worden onderscheiden in twee categorieën;

b. de aandelen van de ene categorie eigendom zijn van de vergunninghouder en recht geven tot het doen aan de algemene vergadering van aandeelhouders van bindende voordrachten van twee natuurlijke personen voor de benoeming van de directeur van de vennootschap;

c. de aandelen van de andere categorie eigendom zijn van de Staat dan wel van de ingevolge artikel 2, onder *a*, aangewezen naamloze vennootschap en deze aandelen niet aan derden kunnen worden overgedragen dan nadat zij onder gelijke voorwaarden zijn aangeboden aan de vergunninghouder;

d. de werkelijke leiding van de vennootschap en de werkelijke leiding van haar bedrijf of bedrijven binnen Nederland worden uitgeoefend;

e. de vennootschap ter vergoeding van de bij een overeenkomst als in artikel 2, onder *b*, bedoeld aan haar toegekende voordelen aan ieder van de aandeelhouders een winstbewijs uitreikt, recht gevende op uitdeling van een zodanig gedeelte van de jaarlijkse overwinst als overeenkomt met de deelneming van de betrokken aandeelhouder in het kapitaal van de vennootschap bij haar oprichting. Onder overwinst wordt te dezen verstaan de jaarlijkse winst na aftrek van tantièmes alsmede van een bedrag dat aangemerkt kan worden als een redelijke beloning voor het nominaal gestorte kapitaal;

f. de goedkeuring — met twee derden van de stemmen, welke overeenkomstig de statuten kunnen worden uitgebracht — van de algemene vergadering van aandeelhouders is vereist voor:

1. het jaarlijkse investerings- en financieringsplan;
2. niet in het jaarlijkse investerings- en financieringsplan opgenomen werkzaamheden en aanschaffingen, die een bedrag van f 100 000,— te boven gaan;
3. het aangaan van langlopende geldleningen en de uitgifte van obligaties;
4. het bestemmen van de gemaakte winst;
5. het de vergunninghouder toestaan, dat overeenkomstig het beperkte doel der vennootschap het winnen van aardgas en aardolie uit een voorkomen niet of niet langer zal geschieden voor rekening van de vennootschap;

g. de goedkeuring van de Minister is vereist voor:

1. het ontbinden van de naamloze vennootschap;
2. het wijzigen van de statuten van de vennootschap.

Artikel 4. 1. In de oprichtingsakte van de naamloze vennootschap zal worden vastgesteld het bedrag van de door de vergunninghouder reeds gemaakte kosten:

a. welke naar redelijkheid kunnen worden toegeschreven aan de werkzaamheden, welke tot het aantreffen van het voorkomen hebben geleid;

b. van de verdere evaluatie van dat voorkomen;

c. van investeringen ten behoeve van de winning.

Onder kosten worden te dezen niet verstaan de bedragen, welke de vergunninghouder als zodanig dan wel als houder van de opsporingsvergunning heeft betaald aan bonus.

2. In die oprichtingsakte zal voorts worden bepaald, dat aan de vergunninghouder door de andere aandeelhouder terstond zal worden vergoed 40% van het in het eerste lid bedoelde bedrag.

Artikel 5. De vergunninghouder dient eigenaar te zijn van de in artikel 3, onder *b*, bedoelde aandelen.

Artikel 6. In een overeenkomst als bedoeld in artikel 2, onder *b*, worden onder meer bepalingen opgenomen, welke

a. de naamloze vennootschap ertoe verplichten:

1. de uitgaven van de vergunninghouder, die namens de naamloze vennootschap zijn goedgekeurd of in overeenstemming zijn met een jaarlijks investerings- en financieringsplan, te financieren;

2. aan de vergunninghouder en aan de andere aandeelhouder in de naamloze vennootschap elk in 10 jaarlijkse termijnen uit te betalen 60% onderscheidenlijk 40% van het in artikel 4, eerste lid, bedoelde bedrag, vermeerderd ten aanzien van iedere betaling met een rente van 6 procent 's jaars, berekend over het tijdvak, dat op het tijdstip van betaling sedert de oprichting van de naamloze vennootschap is verstreken;

b. de vergunninghouder ertoe verplichten:

1. aan de naamloze vennootschap in eigendom over te dragen de werken, welke door het doen van de in artikel 4, eerste lid, onder *c*, bedoelde investeringen tot stand zijn gekomen;

2. aan de naamloze vennootschap ten goede te doen komen zijn kennis en ervaring op het gebied van de verkenning, de opsporing, winning en afzet van aardgas en aardolie ten aanzien van de verkenning, opsporing en winning in het vergunningsgebied;

3. de voor hem uit de vergunning voortvloeiende rechten uit te oefenen ten bate van de naamloze vennootschap en overeenkomstig de besluiten van de organen van de vennootschap;

4. het door hem aangaan of beëindigen van duurzame samenwerking met derden terzake van de verkenning, opsporing of winning aan goedkeuring door de naamloze vennootschap te onderwerpen;

5. periodiek de ontvangen bruto-opbrengsten van de gewonnen aardolie of aardgas aan de naamloze vennootschap af te dragen;

6. indien de vergunninghouder met gebruikmaking van de vergunning, doch niet voor rekening van de naamloze vennootschap aardolie of aardgas wint, het daaraan toe te rekenen deel van de door de naamloze vennootschap gemaakte kosten van opsporing en winning aan de vennootschap te vergoeden;

c. ertoe strekkende, dat

1. aan een verplichting als onder *a*, 2, bedoeld binnen de daarvoor voorgeschreven tijdsduur kan worden voldaan;

2. op de overeenkomst Nederlands recht toepasselijk is.

Intrekking van de vergunning

Artikel 7. Overtreding van artikel 1 of 5 is een grond voor het intrekken van de vergunning.

Artikel V

Een winningsvergunning, welke niet op grond van de in artikel IV bedoelde omstandigheden wordt verleend, kan voorts niet worden verleend dan met de volgende voorschriften, waarbij als artikelen 3—6 gelden de in artikel IV vermelde artikelen 3—6:

Staatsdeelneming

Artikel 1. Voor de toepassing van artikel 2 wordt onder aardgasvoorkomen verstaan: een voorkomen van bitumina, waarin zich naast het daarin voorkomende aardgas geen aardolie bevindt, die in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf in aanmerking komt om zelfstandig te worden gewonnen, en

waarin zich aardgas bevindt, dat bij winning dusdanig arm is aan putgasbenzine, dat de ontginning van het voorkomen in een normaal uitgeoefend winningsbedrijf gericht wordt op de winning van aardgas.

Artikel 2. Indien de Minister dat verlangt binnen zes maanden na de dag, waarop de vergunninghouder hem heeft aangetoond, aardgas in een economisch winbare hoeveelheid in een aardgasvoorkomen te hebben aangetroffen, is de vergunninghouder verplicht zijn medewerking te verlenen aan:

a. de oprichting met inachtneming van de artikelen 3 en 4 van een naamloze vennootschap voor het met gebruikmaking van de vergunning uit elk aardgasvoorkomen winnen van aardgas en aardolie, waarin de vergunninghouder voor 60 % en de Staat of een door de Minister aangewezen naamloze vennootschap, waarvan alle aandelen middellijk of onmiddellijk aan de Staat toebehoren, voor 40 % deelnemen, en

b. de totstandkoming van een overeenkomst tussen de vergunninghouder en die op te richten naamloze vennootschap, krachtens welke de vergunninghouder slechts voor rekening van die naamloze vennootschap zal winnen en welke de in artikel 6 bedoelde bepalingen behelst.

Rapportage

Artikel 7. Indien de vergunninghouder in het vergunningsgebied buiten een reeds aangetoond voorkomen aardolie of aardgas heeft aangetroffen, is hij verplicht daarvan onverwijld mededeling te doen aan de Minister, de Inspecteur-Generaal der Mijnen en aan de Directeur van de Geologische Dienst. Het aantonen van de delfstoffen dient te geschieden ten overstaan en ten genoegen van de Inspecteur-Generaal der Mijnen of van een door hem aangewezen ambtenaar.

Intrekking van de vergunning

Artikel 8. Overtreding van artikel 1, 5 of 7 is een grond voor het intrekken van de vergunning.

Artikel VI

Indien bij het op grond van de in artikel IV bedoelde omstandigheden verlenen van een winningsvergunning gebruik gemaakt van de in artikel 11, tweede lid, onder a, van de wet bedoelde bevoegdheid, kan zodanige vergunning voorts niet worden verleend dan met een voorschrift, waarin de Staat dan wel een naamloze vennootschap, waarvan alle aandelen middellijk of onmiddellijk aan de Staat toebehoren, wordt aangewezen als deelnemer in de naamloze vennootschap, die wordt opgericht overeenkomstig het aan die vergunning verbonden voorschrift, opgenomen in het in artikel IV vermelde artikel 2.

Artikel VII

1. Bij het op grond van de in artikel IV bedoelde omstandigheden verlenen van een winningsvergunning kan van dat artikel worden afgeweken, voor zover het betreft de aan de vergunning te verbinden voorschriften, opgenomen in de in dat artikel vermelde artikelen 2, onder b, en 6, indien de aanvrager van zodanige vergunning dat schriftelijk verzoekt voor het geval, dat bij de verlening van die vergunning gebruik wordt gemaakt van de in artikel 11, tweede lid, onder a, van de wet bedoelde bevoegdheid.

2. Bij het anders dan op grond van de in artikel IV bedoelde omstandigheden verlenen van een winningsvergunning kan van artikel V worden afgeweken, voor zover het betreft de aan de vergunning te verbinden voorschriften, opgenomen in de tot het artikel V behorende artikelen 2, onder b, en 6, indien de aanvrager van zodanige vergunning dat schriftelijk verzoekt.

Artikel VIII

Een winningsvergunning, welke anders dan krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet wordt verleend, kan voorts niet worden verleend dan met de volgende voorschriften:

Bonus

Artikel 1. De vergunninghouder is met ingang van de dag na die, waarop de vergunning van kracht is geworden, aan de Staat een bedrag als bedoeld in artikel 10, derde lid, van de wet (bonus) verschuldigd, ter grootte van f 1000,— per gehele km², berekend naar de oppervlakte van het vergunningsgebied.

Intrekking van de vergunning

Artikel 2. Overtreding van artikel 1 is een grond voor het intrekken van de vergunning.

Artikel IX

Voor een deel van het continentaal plat, dat op de bij dit besluit als bijlage I gevoegde kaart met verticale arcering is aangegeven en in de bijlage II van dit besluit nader is omschreven, kan een opsporings- of winningsvergunning bovendien niet worden verleend dan met de volgende voorschriften:

Artikel 1. Het is verboden een mijnbouwinstallatie te plaatsen op of boven het continentaal plat zonder nadere toestemming, te verlenen door de Minister van Economische Zaken in overeenstemming met de Ministers van Verkeer en Waterstaat en van Defensie.

Artikel 2. In zodanige toestemming kan worden bepaald voor welk gebied en voor welk tijdvak zij geldt.

Artikel X

Voor een deel van het continentaal plat dat op de bij dit besluit als bijlage I gevoegde kaart met horizontale arcering is aangegeven en in de bijlage II van dit besluit nader is omschreven, kan een opsporings- of winningsvergunning bovendien niet worden verleend dan met:

a. het volgende voorschrift:

Het is verboden een verkenningsonderzoek in te stellen dan wel een mijnbouwinstallatie te plaatsen op of boven het continentaal plat zonder nadere toestemming, te verlenen door de Minister van Economische Zaken in overeenstemming met de Minister van Defensie.

b. het voorschrift, opgenomen in het in artikel IX vermelde artikel 2.

Artikel XI

Bij het krachtens artikel 18 van de wet wijzigen van een opsporingsvergunning kan van artikel II worden afgeweken, voor zover het betreft het aan de vergunning verbonden voorschrift, opgenomen in het in dat artikel vermelde artikel 2.

Onze Minister van Economische Zaken is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk met de daarbij behorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst en waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State en de Algemene Rekenkamer.

Soestdijk, 27 januari 1967.

JULIANA.

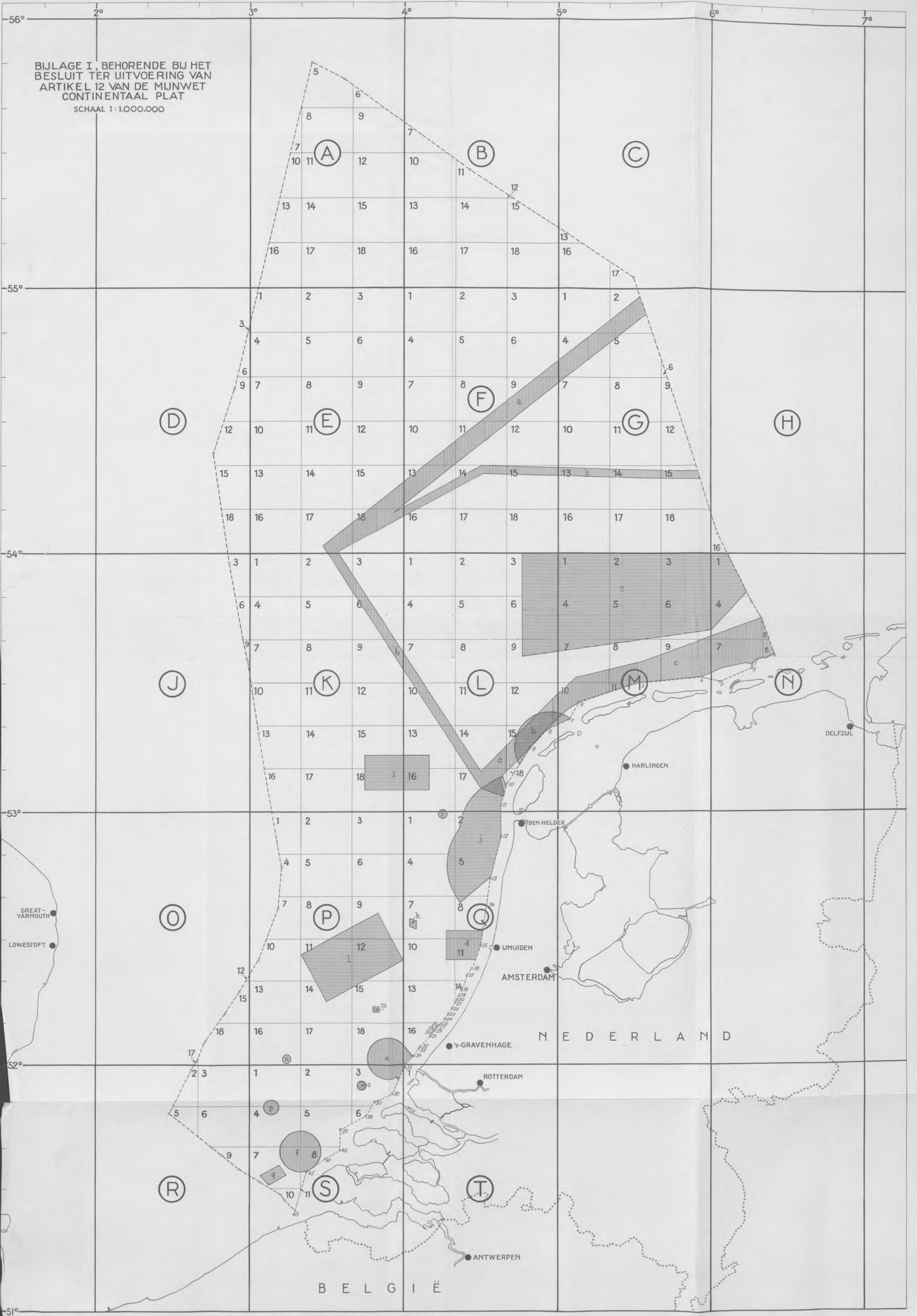
De Minister van Economische Zaken,

J. A. BAKKER.

Uitgegeven de eenendertigste januari 1967.

De Minister van Justitie,
STRUYCKEN.

BIJLAGE I, BEHORENDE BIJ HET
BESLUIT TER UITVOERING VAN
ARTIKEL 12 VAN DE MIJNWET
CONTINENTAAL PLAT
SCHAAL 1:1.000.000

GREAT-YARMOUTH
LOWESTOFT

DELFTZIJL

HARLINGEN

DEN HELDER

IJMUIDEN

AMSTERDAM

's-GRAVENHAGE

ROTTERDAM

ANTWERPEN

N E D E R L A N D

B E L G I Ë

BIJLAGE II

Omschrijving van de gebieden, bedoeld in artikel IX en X van het Besluit ter uitvoering van artikel 12 van de Mijnwet continentaal plat

In deze bijlage wordt een omschrijving gegeven van de op bijlage I met vertikale en horizontale arcering aangegeven en met de letters *a-r* aangeduide gebieden. De ligging van de in deze bijlage bedoelde punten wordt uitgedrukt in de geografische coördinaten, volgens het stelsel van de Europese vereffening.

a. De strook met een breedte van 3,8 zeemijl, waarvan de hartlijn wordt gevormd door de boog van de grootcirkel tussen het punt op $53^{\circ} 59' 45''$ N.B., $3^{\circ} 30' 20''$ O.L. en het punt op $55^{\circ} 21' 00''$ N.B., $6^{\circ} 28' 00''$ O.L., voor zover deze strook is gelegen binnen de grens van het continentaal plat en met uitzondering van het deel van deze strook, dat gelegen is ten zuiden van de strook, bedoeld onder b.

b. De strook met een breedte van 2 zeemijl, waarvan de hartlijn wordt gevormd door de bogen van grootcirkels tussen de volgende punten in de volgorde als hieronder aangegeven, voor zover deze strook is gelegen binnen de grens van het continentaal plat:

1. $53^{\circ} 05' 48''$ N.B., $4^{\circ} 31' 00''$ O.L.;
2. $53^{\circ} 14' 00''$ N.B., $4^{\circ} 22' 48''$ O.L.;
3. $53^{\circ} 23' 18''$ N.B., $4^{\circ} 12' 36''$ O.L.;
4. $53^{\circ} 32' 36''$ N.B., $4^{\circ} 02' 24''$ O.L.;
5. $53^{\circ} 41' 54''$ N.B., $3^{\circ} 52' 12''$ O.L.;
6. $53^{\circ} 51' 12''$ N.B., $3^{\circ} 42' 00''$ O.L.;
7. $54^{\circ} 00' 30''$ N.B., $3^{\circ} 32' 00''$ O.L.;
8. $54^{\circ} 18' 45''$ N.B., $4^{\circ} 29' 45''$ O.L.;
9. $54^{\circ} 18' 30''$ N.B., $4^{\circ} 55' 15''$ O.L.;
10. $54^{\circ} 18' 00''$ N.B., $5^{\circ} 21' 00''$ O.L.;
11. $54^{\circ} 17' 45''$ N.B., $5^{\circ} 46' 30''$ O.L.;
12. $54^{\circ} 17' 30''$ N.B., $6^{\circ} 12' 15''$ O.L.

c. De strook, begrensd als volgt:

i) aan de noordzijde door de bogen van grootcirkels tussen de volgende punten in de volgorde als hieronder aangegeven:

1. $53^{\circ} 08' 42''$ N.B., $4^{\circ} 29' 24''$ O.L.;
2. $53^{\circ} 31' 04''$ N.B., $5^{\circ} 06' 06''$ O.L.;
3. $53^{\circ} 34' 10''$ N.B., $5^{\circ} 31' 30''$ O.L.;
4. $53^{\circ} 45' 03''$ N.B., $6^{\circ} 19' 58''$ O.L.;

ii) aan de oostzijde door de grens van het continentaal plat;

iii) aan de zuidzijde door de bogen van grootcirkels tussen de volgende punten in de volgorde als hieronder aangegeven:

1. $53^{\circ} 05' 24''$ N.B., $4^{\circ} 30' 00''$ O.L.;
2. $53^{\circ} 03' 44''$ N.B., $4^{\circ} 38' 44''$ O.L.;
3. $53^{\circ} 04' 28''$ N.B., $4^{\circ} 39' 04''$ O.L.;
4. $53^{\circ} 07' 30''$ N.B., $4^{\circ} 37' 30''$ O.L.;
5. $53^{\circ} 15' 00''$ N.B., $4^{\circ} 49' 00''$ O.L.;
6. $53^{\circ} 19' 19''$ N.B., $4^{\circ} 56' 12''$ O.L.;
7. $53^{\circ} 23' 48''$ N.B., $5^{\circ} 03' 24''$ O.L.;
8. $53^{\circ} 25' 12''$ N.B., $5^{\circ} 08' 06''$ O.L.;
9. $53^{\circ} 30' 00''$ N.B., $5^{\circ} 31' 30''$ O.L.;
10. $53^{\circ} 31' 22''$ N.B., $5^{\circ} 56' 27''$ O.L.;
11. $53^{\circ} 33' 18''$ N.B., $6^{\circ} 04' 00''$ O.L.;
12. $53^{\circ} 34' 30''$ N.B., $6^{\circ} 13' 48''$ O.L.;

13. punt L', genoemd op de bij de Aanvullende Overeenkomst van 14 mei 1962 bij het Eems-Dollardverdrag (*Trb.* 1962, 54) gevoegde kaart;

en vervolgens door de op genoemde kaart in rode kleur aangegeven lijn tussen de punten L' en c'';

iiii) aan de westzijde door de strook, bedoeld onder b.

d. Het gebied, begrensd als volgt:

- i) aan de noordzijde door de parallel van $52^{\circ} 32' 00''$ N.;
- ii) aan de oostzijde door de lijn, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de wet;
- iii) aan de zuidzijde door de parallel van $52^{\circ} 25' 00''$ N.;
- iiii) aan de westzijde door de meridiaan van $4^{\circ} 17' 00''$ O.

e. Het gebied, voor zover gelegen ten westen van de lijn, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de wet, dat wordt gevormd door het cirkelvormig gebied met een straal van 5 zeemijl, waarvan het middelpunt ligt op $52^{\circ} 01' 30''$ N.B., $3^{\circ} 54' 00''$ O.L., aan de noordoostzijde vergroot met het gebied ten zuidwesten van de raaklijn, getrokken aan de cirkel uit het punt op $51^{\circ} 58' 31''$ N.B., $04^{\circ} 08' 03''$ O.L. (hoge licht Hoek van Holland) en aan de zuidwestzijde vergroot met het gebied ten noordoosten van de lijn uit het punt op $51^{\circ} 57' 06''$ N.B., $3^{\circ} 57' 44''$ O.L. met azimuth $147^{\circ} 30'$.

f. Het cirkelvormig gebied met een straal van 5 zeemijl, waarvan het middelpunt ligt op $51^{\circ} 39' 00''$ N.B., $3^{\circ} 20' 00''$ O.L.

g. Het gebied, waarvan de hoekpunten liggen op:

- $54^{\circ} 00' 00''$ N.B., $4^{\circ} 46' 00''$ O.L.,
- $54^{\circ} 00' 00''$ N.B., $6^{\circ} 20' 00''$ O.L.,
- $53^{\circ} 55' 00''$ N.B., $6^{\circ} 20' 00''$ O.L.,
- $53^{\circ} 42' 00''$ N.B., $6^{\circ} 00' 00''$ O.L. en
- $53^{\circ} 36' 00''$ N.B., $4^{\circ} 46' 00''$ O.L.,

voor zover gelegen binnen de grens van het continentaal plat.

h. Het cirkelvormig gebied met een straal van 8 zeemijl, waarvan het middelpunt ligt op $53^{\circ} 15' 06''$ N.B., $4^{\circ} 56' 42''$ O.L., voor zover gelegen ten noordwesten van de lijn, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de wet.

i. Het gebied, begrensd door de parallellen van $53^{\circ} 05' 00''$ N. en $53^{\circ} 13' 00''$ N. en de meridianen van $3^{\circ} 45' 00''$ O. en $4^{\circ} 10' 00''$ O.

j. Het gebied, voor zover gelegen ten westen van de lijn, bedoeld in artikel 1, tweede lid, van de wet, bestaande uit 3 sectoren, waarvan de middelpunten liggen op:

- i) $52^{\circ} 57' 48''$ N.B., $4^{\circ} 44' 18''$ O.L.,
- ii) $52^{\circ} 55' 10''$ N.B., $4^{\circ} 43' 06''$ O.L. en
- iii) $52^{\circ} 47' 30''$ N.B., $4^{\circ} 40' 00''$ O.L.

en waarvan de stralen onderscheidenlijk zijn 11,2 zeemijl, 13 zeemijl en 14 zeemijl; de noordoostgrens is de lijn met azimuth 340° uit het onder i) genoemde punt, de zuidwestgrens is de lijn met azimuth 225° uit het onder iii) genoemde punt.

k. Het gebied, waarvan de hoekpunten liggen op:

- $52^{\circ} 34' 42''$ N.B., $4^{\circ} 02' 24''$ O.L.;
- $52^{\circ} 34' 10''$ N.B., $4^{\circ} 05' 00''$ O.L.;
- $52^{\circ} 32' 20''$ N.B., $4^{\circ} 05' 00''$ O.L.;
- $52^{\circ} 32' 52''$ N.B., $4^{\circ} 02' 24''$ O.L.

l. Het gebied, waarvan de hoekpunten liggen op:

- $52^{\circ} 15' 00''$ N.B., $3^{\circ} 30' 00''$ O.L.;
- $52^{\circ} 26' 00''$ N.B., $3^{\circ} 20' 00''$ O.L.;
- $52^{\circ} 36' 00''$ N.B., $3^{\circ} 50' 00''$ O.L.;
- $52^{\circ} 25' 00''$ N.B., $4^{\circ} 00' 00''$ O.L.

m. Het gebied, begrensd door de parallellen van $52^{\circ} 13' 40''$ N. en $52^{\circ} 12' 30''$ N. en de meridianen van $3^{\circ} 48' 24''$ O. en $3^{\circ} 50' 24''$ O.

n. Het cirkelvormig gebied met een straal van 1 zeemijl, waarvan het middelpunt is gelegen op $52^{\circ} 01' 18''$ N.B., $3^{\circ} 14' 42''$ O.L.

o. Het cirkelvormig gebied met een straal van 1 zeemijl, waarvan het middelpunt is gelegen op 51° 54' 30" N.B., 3° 43' 30" O.L.

p. Het cirkelvormig gebied met een straal van 2 zeemijl, waarvan het middelpunt is gelegen op 51° 49' 30" N.B., 3° 08' 30" O.L.

q. Het gebied, waarvan de hoekpunten liggen op:
51° 35' 36" N.B., 3° 11' 30" O.L.;
51° 33' 00" N.B., 3° 04' 08" O.L.;
51° 30' 24" N.B., 3° 07' 24" O.L.;
51° 33' 06" N.B., 3° 14' 06" O.L.

r. Het cirkelvormig gebied met een straal van 1 zeemijl, waarvan het middelpunt is gelegen op 52° 59' 42" N.B., 4° 14' 48" O.L.

Vorenstaande bijlagen I en II behoren bij het besluit van 27 januari 1967 (Stb. 24) ter uitvoering van artikel 12 van de Mijnwet continentaal plat.

Mij bekend,

De Minister van Economische Zaken,

J. A. BAKKER.

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

51° 35' 36"	3° 11' 30"
51° 33' 00"	3° 04' 08"
51° 30' 24"	3° 07' 24"
51° 33' 06"	3° 14' 06"

52° 59' 42"	4° 14' 48"
-------------	------------

NOTA VAN TOELICHTING

Algemeen

Met de onderhavige algemene maatregel van bestuur wordt uitvoering gegeven aan artikel 12 van de Mijnwet continentaal plat. De strekking van deze regeling is degene, die geïnteresseerd is in het opsporen en winnen van aardolie en aardgas een inzicht te geven in de beperkingen en voorschriften, die aan opsporings- en winningsvergunningen voor genoemde delfstoffen worden verbonden. Tevens wordt, met name door het bepaalde in artikel 13, eerste lid, onder a, van genoemde wet aan de houder van zulk een opsporingsvergunning tevens zekerheid gegeven omtrent de lasten en verplichtingen, welke op hem ter zake van de winning van een met gebruikmaking van de opsporingsvergunning ontdekt aardolie- of aardgasvoorkomen zullen rusten.

In verband met het vorenstaande moge er wellicht ten overvloede op worden gewezen, dat het in de artikelen 12 en 13 van de Mijnwet continentaal plat gevolgde systeem medebrengt, dat een eventuele wijziging van de onderwerpelijke regeling, zelfs wat betreft de voorschriften en beperkingen waaraan de winning van aardolie en aardgas is gebonden, geen effect sorteert ten aanzien van houders van opsporingsvergunningen voor die delfstoffen aan wie deze vergunning is verleend vóór het tijdstip, dat de wijziging van kracht is geworden. Zodanige wijziging werkt derhalve uitsluitend ten aanzien van houders van een opsporingsvergunning, verleend na het vorenbedoeld tijdstip, alsmede ten aanzien van houders van een winningsvergunning, die na dat tijdstip deze vergunning anders dan krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet verkrijgen.

Bij de bestudering van de onderhavige materie is de ondergetekende tot de conclusie gekomen, dat het niet wenselijk is, voor delen van het continentaal plat in financieel opzicht afwijkende regelingen vast te stellen. Het komt hem voor, dat een zodanig gedifferentieerd systeem nuttig kan werken, indien reeds thans zou kunnen worden vastgesteld, dat het Nederlandse deel van het continentaal plat duidelijk geologisch te onderscheiden delen omvat. Daar de overheid tot dusverre zelf geen exploratie naar aardolie of aardgas op het continentaal plat heeft uitgevoerd en overigens ook uit het verloop van de exploratie in delen van het continentaal plat van andere aan de Noordzee gelegen landen nog geen duidelijk beeld is te vormen omtrent de prospectieve waarde, welke aan onderscheidene delen van het plat zou kunnen worden toegekend, lijkt het uitermate dubieus een zodanig onderscheid te maken.

Op grond van het vorenstaande meent de ondergetekende dan ook, dat aan een uniforme regeling te dezen voorshands de voorkeur moet worden gegeven.

Alvorens bij de artikelsgewijze toelichting nader in te gaan op de inhoud der beperkingen en voorschriften acht de ondergetekende het voor een goed begrip nuttig allereerst nog een uiteenzetting te geven omtrent het ter zake gevolgde systeem van wetgeving.

Zoals hiervoor reeds is gesteld, dient de onderhavige regeling ertoe, degenen, die belangstelling hebben voor het opsporen en winnen van aardolie en aardgas op het continentaal plat, een inzicht te geven in de voorwaarden, waaronder dat kan geschieden. De regeling kan echter mede dienen tot een administratieve vereenvoudiging door het mogelijk te maken om bij het verlenen van opsporings- en winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas eenvoudig te verwijzen naar de in het ontwerp-besluit opgenomen beperkingen en voorschriften. Op deze mogelijkheid is reeds tijdens de behandeling in de Staten-Generaal van het ontwerp-Mijnwet continentaal plat gewezen. De bepalingen van het besluit zijn dan ook voor zover mogelijk aldus geredigeerd, dat met een verwijzing kan worden volstaan.

De structuur van het ontwerp-besluit zelf moge als volgt worden toegelicht.

In artikel II worden de aan een opsporingsvergunning te verbinden beperkingen en voorschriften vermeld. In artikel III

die, welke moeten worden verbonden aan een winningsvergunning. Zoals uit de aanhef van artikel III blijkt, dienen aan een winningsvergunning niet alleen te worden verbonden de voorschriften, welke in artikel III zijn vermeld, doch ook een aantal van die, welke reeds in artikel II ten aanzien van opsporingsvergunningen zijn voorgeschreven. In artikel III konden niet alle voorschriften worden vermeld, die aan een winningsvergunning moeten worden verbonden, omdat sommige van deze voorschriften verschillend dienen te luiden al naar gelang van de omstandigheden, op grond waarvan een winningsvergunning wordt verleend. Voor winningsvergunningen zijn derhalve afzonderlijk enkele voorschriften opgenomen in de artikelen IV, V en VIII. In artikel VI wordt ten aanzien van de in de artikelen IV en V geregelde staatsdeelneming aan de Minister van Economische Zaken een richtlijn gegeven, welke hij bij de verlening van winningsvergunningen in acht heeft te nemen. Ten slotte wordt ten aanzien van de staatsdeelneming in artikel VII op een beperkt gebied de mogelijkheid geopend om op verzoek van de aanvrager van een winningsvergunning bij de verlening van zodanige vergunning af te wijken van artikel IV of V.

Hiermede is in korte trekken de algemene structuur van het ontwerp-besluit geschetst. De overige artikelen van het besluit betreffen enkele bijzondere voorzieningen, waarvan de betekenis in de artikelsgewijze toelichting wordt uiteengezet. Wel verdient nog hier vermelding, dat in het ontwerp-besluit geen bepaling is opgenomen omtrent de inwerkingtreding daarvan, omdat te dien aanzien artikel 12, vierde lid, van de wet de nodige regelen inhoudt.

Voorts komt het de ondergetekende gewent voor, hier nog enige beschouwingen te wijden aan de toepassing, welke t.z.t. aan artikel 13, eerste lid, van de wet zal moeten worden gegeven, aangezien, naar hem is gebleken, daaromtrent bij de belanghebbenden enige wensen bestaan.

De belanghebbenden hebben het verlangen geuit, dat in de onderhavige algemene maatregel van bestuur te dien aanzien enkele voorzieningen worden opgenomen. Met name achtten men het gewent, dat een nadere omschrijving zou worden gegeven van het in genoemde wetsbepaling gehanteerde begrip „economisch winbare hoeveelheid”. Gepleit werd voor een bepaling, inhoudende, dat indien door een of meer boringen een totale produktiecapaciteit is verkregen van tenminste 100 m³ aardolie per etmaal onderscheidenlijk 100 000 m³ aardgas per etmaal, deze hoeveelheden voor de toepassing van artikel 13, eerste lid, der wet als economisch winbaar zullen worden aangemerkt. Voorts zou nader moeten worden bepaald, dat de Minister van Economische Zaken op een aanvraag, als in die wetsbepaling bedoeld, binnen zes maanden zou hebben te beslissen.

Het komt de ondergetekende voor, dat reeds hierom aan deze wens geen gevolg kan worden gegeven, omdat noch in artikel 12 van de wet, noch elders een grondslag wordt gevonden om bij algemene maatregel van bestuur dergelijke regelingen te treffen. Artikel 12 van de wet autoriseert alleen tot het aanwijzen van beperkingen en voorschriften, welke de Minister van Economische Zaken aan opsporings- of winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas heeft te verbinden. Meerbedoelde regelingen hebben echter betrekking op het stadium, dat aan de vergunningverlening voorafgaat, en kunnen derhalve niet een dergelijke aanwijzing zijn.

Het vorenstaande impliceert niet, dat de ondergetekende geen begrip heeft voor bovenbedoelde wensen. Hij moge te dezer zake opmerken, dat naar zijn oordeel inderdaad als regel sprake zal zijn van een economisch winbare hoeveelheid, indien in een concreet geval aan bovenstaande normen wordt voldaan. Ook aan de wens, dat de Minister van Economische Zaken binnen zes maanden op een aanvraag zal beslissen, zal in de praktijk kunnen worden voldaan. Het komt de ondergetekende voor, dat slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een overschrijding van deze termijn zou kunnen plaats vinden.

Intussen moge hij er, wellicht ten overvloede, op wijzen dat, indien in een geval, als in artikel 13, eerste lid, van de wet bedoeld, de conclusie moet luiden, dat een delfstof in een economisch winbare hoeveelheid is aangetoond, ingevolge die wetsbepaling een winningsvergunning moet worden verleend. Het in een dergelijk geval weigeren van een vergunning is derhalve in strijd met de wet. Tegen zodanige weigering kan ingevolge artikel 17, eerste lid, van de Mijnwet continentaal plat beroep worden ingesteld bij de Kroon, hetgeen impliceert, dat de Afdeling voor de geschillen van bestuur van de Raad van State zonder beperking de vraag kan beoordelen, of van een economisch winbare hoeveelheid sprake is.

Met betrekking tot het door de Staat deelnemen in de winning van aardgas of aardolie moge het volgende worden opgemerkt.

De ondergetekende wil vooropstellen, dat een deelneming vanwege de Staat naar zijn oordeel niet noodzakelijk is ter verkrijging van een juist inzicht in de aanwezige reserves, ter bepaling van het uitputtingstempo en uit een oogpunt van prijsbewaking. In het onderhavige besluit-zijn immers regelen neergelegd, die voldoende waarborgen bieden, dat de overheid zelfstandig de reserves kan bepalen en een prijsvaststelling kan voorkomen, welke het streven naar een optimale bate zou kunnen doorkruisen. Ten aanzien van het tempo der uitputting zij erop gewezen, dat dit vraagstuk in de allereerste plaats wordt bepaald door de marktsituatie. Voorts is er geen reden om te veronderstellen, dat een oliemaatschappij een aangetroffen veld niet in exploitatie zou nemen, indien de daarmede gepaard gaande investeringen voldoende rendabel zouden zijn. Tegen het plegen van roofofbouw is voorts een voorziening getroffen. Een staatsdeelneming in de winning acht de ondergetekende in dit kader wel aanvaardbaar, indien dit middel zou kunnen bijdragen ter verkrijging van een optimale bate voor de Nederlandse volksgemeenschap.

Ten aanzien van de vraag op welke wijze de Staat de verste inkomsten zal verkrijgen en op welk niveau deze moeten liggen zij erop gewezen, dat in geval van winning van aardgas uit aardgasvoorkomens de ondergetekende van oordeel is dat in beginsel geen hoger staatsaandeel in de winst moet worden geëist dan dat wat thans geldt voor de concessie „Groningen”.

In dit verband moge worden opgemerkt, dat de kosten van opsporing en winning op het continentaal plat hoger zullen zijn dan die op het vasteland. Voorts moet in aanmerking worden genomen, dat een winningsvergunning zal gelden voor een oppervlakte, die belangrijk kleiner is dan de omvang van het Slochterenveld. Ter verkrijging van een optimale bate zal het echter in het algemeen wenselijk zijn t.a.v. arme velden een andere maatstaf aan te leggen. In het onderhavige besluit is dan ook met een scala van mogelijkheden rekening gehouden. Naast het voorgestelde winstaandeel zal de vergunninghouder een percentage van de waarde van het gewonnen en afgevoerde aardgas verschuldigd zijn. Dit percentage zal hoger zijn naarmate de jaarproductie toeneemt. Voor het bereiken van eerder bedoeld optimum zal het echter noodzakelijk zijn, dat de Staat in de winning kan deelnemen. Hiervoor is de mogelijkheid van staatsdeelneming voor een percentage van 40% gepend.

Gezien de voorwaarden, die bij niet-deelneming door de Staat in de gaswinning gelden, zullen er ter verkrijging van een optimale bate alleen bij werkelijk belangrijke vondsten redenen zijn om deel te nemen.

Wat de winning van aardolie betreft, is de ondergetekende van oordeel dat het maximale aandeel van de Staat in de winst duidelijk lager dient te liggen dan bij aardgas. Hij is van mening, dat een optimale bate voor de gemeenschap kan worden verkregen zonder een deelneming door naast het voorgestelde winstaandeel, dat de Staat verkrijgt, een oplopende heffing naar de waarde van de gewonnen hoeveelheid aardolie in te voeren.

De inkomensverdeling, die op basis van het voorgaande ontstaat, doet naar zijn oordeel geen afbreuk aan het principe, dat de vergunninghouder een redelijk rendement op het door hem geïnvesteerde kapitaal wordt gelaten, waardoor tevens

wordt bereikt, dat de exploratie en de winning van aange- toonde reserves niet worden geremd.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel II

Artikel 2. Ingevolge artikel 10 van de wet kan onder meer in een opsporingsvergunning worden bepaald, dat het vergunningsgebied door de Minister van Economische Zaken op een in de vergunning aan te geven wijze kan worden beperkt. In overeenstemming hiermede stelt het eerste lid van het onderhavige artikel de minimale en de maximale omvang van het af te stoten gebied vast en geeft het aan de Minister van Economische Zaken de bevoegdheid, de begrenzing van het overblijvende deel vast te stellen. Aangezien met deze verplichte afstoting grote belangen op het spel kunnen staan, is het nodig rekening te houden met de inzichten van de vergunninghouder. In verband hiermede is het tweede lid opgenomen. Het behoeft echter naar de mening van de ondergetekende geen betoog, dat alleen dan rekening kan worden gehouden met de wensen van de vergunninghouder, indien deze met name in overeenstemming zijn met het criterium, dat het overblijvende deel en het af te stoten gebied doelmatig begrensd moeten zijn. Dit houdt in feite in, dat bij de beoordeling van de ter zake ingediende verzoeken de af te stoten gebieden zodanig groot en zodanig gegroepeerd zijn, dat zij uit dien hoofde in beginsel voor een heruitgifte in aanmerking zouden kunnen komen.

De onderhavige regeling laat onverlet de mogelijkheid, die de vergunninghouder heeft om overeenkomstig artikel 20 van de wet vrijwillig afstand te doen van het gehele vergunningsgebied. Hetzelfde geldt ten aanzien van de voor hem in artikel 18 van de wet vervatte mogelijkheid om van een gedeelte van het vergunningsgebied vrijwillig afstand te doen. Zoals uit genoemd artikel 18 blijkt, zal in dit geval de Minister van Economische Zaken aan een daartoe strekkend verzoek slechts gevolg geven voor zover dat naar zijn oordeel verenigbaar is onder meer met een doelmatige begrenzing van het af te stoten vergunningsgebied.

Ingevolge het eerste lid wordt het vergunningsgebied na verloop van tien jaren met de helft beperkt. Indien de vergunninghouder bepaalde gebieden reeds vrijwillig heeft afgestoten, wordt daarmede rekening gehouden. Het eerste lid bepaalt immers, dat de vergunning niet langer geldt voor het in die bepaling omschreven deel van de oorspronkelijke oppervlakte van het vergunningsgebied, zodat het vergunningsgebied in zodanig geval slechts verder behoeft te worden beperkt tot het toegestane overblijvende deel is bereikt. Is dus b.v. de helft van het vergunningsgebied reeds vrijwillig afgestoten, dan vindt geen verdere beperking plaats.

Geheel anders is de situatie, indien binnen tien jaren na de verlening van een opsporingsvergunning voor één of meer blokken, behorende tot het gebied van die vergunning, reeds krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning is verleend. De in het derde lid vervatte regeling strekt ertoe om bij het vaststellen van de omvang van de afstotingsverplichting de gebieden, waarvoor een winningsvergunning is verleend, niet te beschouwen als gebieden, ten aanzien waarvan reeds aan de afstotingsverplichting is voldaan. Uiteraard kan de afstotingsverplichting geen betrekking hebben op de gebieden, waarvoor de winningsvergunning is verleend. Voor die gebieden geldt niet langer de opsporingsvergunning en dus evenmin de daaraan als voorschrift verbonden afstotingsverplichting.

In het vierde lid is te dezen nog een voorziening opgenomen voor het geval, dat op het tijdstip, dat een opsporingsvergunning tien jaren van kracht is geweest, een winningsvergunning wel is aangevraagd maar nog niet verleend.

Artikel 3. In dit voorschrift wordt gesproken van een „opsporings- of winningsvergunning voor een andere delfstof dan die, waarvoor de vergunning geldt”, omdat ingevolge artikel 9 van de wet twee vergunningen voor dezelfde delfstof of groepen van delfstoffen niet eenzelfde gebied kunnen omvatten.

Artikel 4. Ingevolge dit voorschrift zal de houder van een opsporingsvergunning voor aardolie of aardgas een bonus verschuldigd zijn. Wordt hem op grond van artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning verleend dan is hij niet voor de tweede maal een zodanig bedrag verschuldigd. In overeenstemming hiermede is noch in artikel III noch in artikel IV een voorschrift als het onderhavige opgenomen.

Ingeval echter een winningsvergunning wordt verleend anders dan krachtens genoemd wetsartikel zal een bonus wel verschuldigd zijn ingevolge het in artikel V opgenomen artikel 6.

Aangezien blijkens het onderhavige voorschrift en het in artikel V opgenomen artikel 6 de bonus verschuldigd is bij het van kracht worden van de vergunning, is bij het krachtens artikel 19 van de wet geheel of gedeeltelijk overdragen van de vergunning de bonus niet opnieuw verschuldigd. Bij zodanige overdracht blijft namelijk de oorspronkelijke vergunning van kracht.

Artikel 5. Bij de behandeling van het ontwerp-Mijnwet continentaal plat in de Staten-Generaal is gesteld, dat de verschuldigdheid van een oppervlakterecht in de eerste plaats moet worden gezien als een vergoeding aan de Staat van het op de te verrichten onderzoeken te houden toezicht. Voorts ziet de ondergetekende in deze heffing een zekere prikkel tot het vrijwillig afstoten van gebieden ten aanzien waarvan de vergunninghouder meent, dat zij geen of weinig prospectieve waarde bezitten. Deze twee doeleinden in aanmerking nemende is hij van mening, dat het voorgestelde tarief, dat een oplopend karakter heeft, redelijk kan worden geacht.

Hij moge er in dit verband op wijzen, dat een tarief dat een zwaardere last op de vergunninghouder legt niet aan te bevelen is, aangezien dan het risico groot is, dat van een systematisch onderzoek van het vergunningsgebied geen sprake zal zijn. Het is immers duidelijk, dat naarmate reeds in de opsporingsfase zwaardere financiële eisen worden gesteld de kans groot is, dat gebieden die ogenschijnlijk niet direct als kansrijk worden aangemerkt, zullen worden afgestoten.

Daar de opsporingsvergunning een lange geldigheidsduur heeft, komt het de ondergetekende gewent voor, dat dit oppervlakterecht mede wordt bepaald op de grondslag van het indexcijfer der lonen als bedoeld in artikel 9, tiende lid, van de Algemene Ouderdomswet (*Stb.* 1956, 281). Hij acht het niet nodig zulks ook te bepalen voor de bonus, mede omdat ten aanzien van deze heffing bij gewijzigde omstandigheden een aangepast tarief voor toekomstige vergunninghouders is te realiseren door een wijziging van de desbetreffende bepalingen.

Artikel 6. Ter verzekering van de veiligheid van de scheepvaart en van een mijnbouwinstallatie zal het onder bepaalde omstandigheden nodig kunnen zijn, dat een betonning wordt aangebracht in verband met de aanwezigheid van een dergelijke mijnbouwinstallatie. De zorg voor het aanbrengen van zodanige betonningen berust bij de Minister van Defensie. Het lijkt redelijk de ten gevolge daarvan gemaakte kosten van het aanbrengen der betonningen en van het onderhoud en de verwijdering daarvan te verhalen op de vergunninghouder.

Artikel 8. Dit artikel houdt een aantal verplichtingen in, welke ten doel hebben te verzekeren, dat de vergunninghouder het opsporingsonderzoek met gepaste voortvarendheid uitvoert. Een zodanige werkverplichting is bij de opsporing van aardolie en aardgas gebruikelijk. De concretisering van zulk een verplichting verschilt veelal van land tot land. Verschillende systemen zijn te dezer zake mogelijk.

De ondergetekende heeft geopteerd voor een stelsel, waarbij naast een in het eerste lid in algemene bewoordingen gestelde verplichting nog wordt bepaald, dat de vergunninghouder gedurende tien jaren tenminste een bepaald bedrag moet uitgeven aan het verkennings- of opsporingsonderzoek. Door laatstbedoelde verplichting in geld uit te drukken wordt naar de mening van de ondergetekende bereikt, dat de opspoorder een maximale vrijheid heeft het onderzoek naar zijn eigen in-

zichten te leiden, waardoor mede de mogelijkheid wordt gegeven het onderzoek volledig aan te passen aan nieuwe inzichten, die in de loop van de werkzaamheden worden verkregen.

Gezien de omstandigheid, dat met de organisatie van de exploratie en de interpretatie van de verkregen gegevens uit de reeds vóór de vergunningverlening verrichte onderzoeken tijd gemoeid zal zijn, is bepaald, dat het onderzoek binnen acht maanden na het van kracht worden der vergunning moet aanvangen.

Voorts strekt de werkverplichting zich uit over twee perioden, waarin verschillende bedragen zullen moeten worden besteed. Wat betreft de hoogte der vermelde bedragen zij opgemerkt, dat deze naar de mening van de ondergetekende duidelijk een minimum karakter dragen. Een voortvarende opspoorder zal zeker grotere bedragen aan het opsporingsonderzoek uitgeven.

Niettemin bestaat de mogelijkheid, dat de werkverplichting gegadigden ervan zou kunnen weerhouden opsporingsvergunningen aan te vragen voor gebieden, die weinig gunstige vooruitzichten bieden. Ter bevordering van een zo volledig mogelijke exploratie van het continentaal plat acht de ondergetekende het daarom gewent, dat aan de Minister van Economische Zaken de bevoegdheid wordt gegeven om — al dan niet onder beperkingen — van de werkverplichting ontheffing te verlenen.

Artikel 9. In sommige gevallen zou er twijfel over kunnen bestaan of bepaalde uitgaven wel verband houden met het instellen van een verkennings- of opsporingsonderzoek van het vergunningsgebied. Zo zou hierbij b.v. gedacht kunnen worden aan een bijdrage in de kosten van een boring, die wordt verricht door een ander dan de vergunninghouder op een lokatie in een aangrenzend vergunningsgebied, waarmee een geologische structuur wordt onderzocht, die zich binnen het vergunningsgebied van de vergunninghouder voortzet. De opvatting hieromtrent zal mede afhankelijk kunnen zijn van de geologische situatie en zij zal daarom van geval tot geval kunnen verschillen. Het oordeel hierover berust in eerste instantie bij de Minister van Economische Zaken. Tegen zodanige beslissing staat echter beroep open ingevolge de Wet beroep administratieve beschikkingen. Opgemerkt moge nog worden, dat de woorden „verband houden met” het mogelijk maken redelijke indirecte kosten als uitgaven aan te merken.

Artikel 11. De strekking van dit artikel is de werkverplichting van de vergunninghouder, die met gebruikmaking van de vergunning olie of gas in een economisch winbare hoeveelheid heeft aangetroffen, te verminderen met een bedrag berekend naar de grondslag van artikel 8, tweede of derde lid, en naar de oppervlakte van het gebied, waarvoor de winningsvergunning aan hem is verleend. Een verfijning in de berekeningswijze van dit bedrag zou mogelijk zijn door hierbij ook het tijds-element te betrekken, zoals b.v. de periode van het in artikel 8, tweede of derde lid, bedoelde tijdvak, die is verstreken voordat de aanvraag om een winningsvergunning is ingediend. Hiervoor acht de ondergetekende echter geen grond aanwezig. Immers, voor het aantreffen van olie of gas in een economisch winbare hoeveelheid zal ten minste één boring moeten worden verricht. De kosten daarvan worden in het algemeen gesteld op globaal f 7,5 tot f 10 mln. en aangezien de investeringsverplichting voor een blok van 400 km² gedurende de eerste en tweede vijfjarige periode onderscheidenlijk f 2,4 en f 4,8 mln. bedraagt, zal door het verrichten van een boring in het algemeen ruimschoots worden voldaan aan de investeringsverplichting voor het desbetreffende blok over de vijfjarige periode, waarin de aanvraag om een winningsvergunning wordt ingediend. Overigens zal voor de betrokkene als houder van een winningsvergunning de in het in artikel III vermelde artikel 23, eerste lid, voorgescreven werkverplichting gelden.

Artikel 12. Dit voorschrift acht de ondergetekende gewent, omdat naar zijn oordeel de overheid niet alleen het opsporingsonderzoek moet volgen, maar het ook uit een wetenschappelijke

lijk oogpunt noodzakelijk is een inzicht te krijgen in de geologie van het continentaal plat. Ingevolge artikel 29 van de wet zullen de aldus verkregen gegevens strikt confidencieel zijn. Het ligt in het voornemen op grond van het tweede lid van laatstgenoemd artikel de Geologische Dienst aan te wijzen als instelling, die zich zal belasten met het doen verschijnen van geologische publikaties.

Artikel 14. Aan dit voorschrift ligt de overweging ten grondslag, dat moeilijkheden moeten worden voorkomen tussen vergunninghouders wier vergunningsgebied aan elkaar grenst. Aangezien de plaatsbepaling op de Noordzee nimmer met absolute nauwkeurigheid kan geschieden, lijkt het gewenst de vermelde veiligheidsmarge in acht te nemen. Alvorens de Minister van Economische Zaken toestemming zal verlenen tot het verrichten van een boring binnen bedoelde grens zal overleg worden gepleegd met de Hydrografische Dienst en de vergunninghouder van het aangrenzende vergunningsgebied, opdat vast zal staan, dat de betreffende houder der vergunning binnen zijn eigen gebied boort.

Artikel 15. In verband met de omstandigheid, dat een controle op de naleving door de vergunninghouder van de ingevolge de Mijnwet continentaal plat geldende voorschriften onder alle omstandigheden mogelijk moet zijn, is het nodig een waarborg te scheppen, dat ook bij het gebruik maken van schepen onder vreemde vlag bedoeld toezicht kan worden uitgeoefend.

Artikel 19. Dit voorschrift wordt aan de vergunningen verbonden op grond van artikel 7, vierde lid, van de wet. Wat betreft de aanwijzing van artikelen op wier overtreding inbrenging van de vergunning kan volgen, moge worden opgemerkt, dat volstaan is met het vermelden van voorschriften, welke een financieel karakter dragen. Overtreding van de overige voorschriften levert ingevolge artikel 37, onder *a*, der wet een strafbaar feit op.

Artikel 20. Bij aantoning door de houder van een opsporingsvergunning van een economisch winbare hoeveelheid aardolie of aardgas heeft deze ingevolge artikel 13 van de wet in beginsel recht op de verlening van een winningsvergunning. Het besluit tot verlening van de winningsvergunning wordt blijkens artikel 17, tweede lid, van de wet echter eerst van kracht, nadat de vergunning zonder enig voorbehoud is aanvaard.

Niet-aanvaarding der vergunning heeft volgens laatstgenoemde wetsbepaling tot gevolg dat het besluit tot verlening vervalt. Het komt de ondergetekende voor, dat in zodanig geval voor het betrokken gebied ook de opsporingsvergunning dient te vervallen.

Van de zijde van de olie-industrie is gepleit voor het opnemen van een bepaling in de onderhavige regeling op grond waarvan de vinder, die een winningsvergunning niet aanvaardt een voorkeursrecht krijgt toegekend op het verkrijgen van een winningsvergunning indien het desbetreffende gebied in een later stadium onder minder stringente beperkingen of voorschriften zou worden uitgegeven. Artikel 12 van de wet biedt echter geen grondslag om een dergelijke bepaling in de algemene maatregel van bestuur op te nemen. De ondergetekende is van oordeel, dat uit een oogpunt van behoorlijk bestuur de vinder in het hier gestelde geval prioriteit zal dienen te genieten bij de verlening van een winningsvergunning.

Artikel 21. Bij de behandeling van het ontwerp-Mijnwet continentaal plat in de Staten-Generaal is gesteld, dat de maximumduur van de opsporingsfase ware te stellen op tien jaren. Daarnaast lag het in het voornemen een voorschrift op te nemen, dat vijf jaren na het van kracht worden van de vergunning het vergunningsgebied teruggebracht zou worden tot driekwart van de oorspronkelijke oppervlakte.

Tegen deze conceptie zijn door de olie-industrie bezwaren naar voren gebracht. Gesteld werd, dat een vergunningsduur

van tien jaren gepaard gaande met een afstotingsverplichting technisch niet verantwoord is te achten. Het voorschrijven van een afstotingsverplichting zou mede brengen, dat in eerste aanleg een negatieve exploratie zou moeten worden verricht, met andere woorden een exploratie, die gericht is op het afkeuren van bepaalde gebieden. Onder die omstandigheid zou de resterende termijn van vijf jaren voor een positieve exploratie te gering worden geacht.

De ondergetekende kan zich bij nadere overweging wel met deze zienswijze verenigen. Een oplossing zou kunnen worden gevonden door hetzij onder handhaving van de termijn van tien jaren de verplichte afstoting te laten vervallen, hetzij de afstotingsverplichting te handhaven, doch bedoelde termijn te verlengen tot vijftien jaren.

Het komt de ondergetekende voor, dat aan de laatst aangegeven oplossing de voorkeur moet worden gegeven, daar zulks de financiële werkverplichting bedoeld in artikel 8, die een minimum karakter draagt, in belangrijke mate versterkt.

In het tweede lid van dit artikel komt een voorziening voor, welke van gelijke aard is als die, opgenomen in het tweede lid van het in artikel III vermelde artikel 31. Hier moge worden verwezen naar de in deze nota op die bepaling gegeven toelichting.

Artikel 22. Ingevolge artikel 13, eerste lid, onder *b*, van de wet kan de begrenzing van het gebied, waarvoor de winningsvergunning zal gelden ingeval van een commerciële vondst, bij de opsporingsvergunning worden bepaald. Het lijkt wenselijk een zodanige regeling tot stand te brengen, dat de winningsvergunning wordt verleend voor het blok, waarin de delfstof is aangetroffen c.q. het na afstoting overgebleven gedeelte van dat blok, tenzij de vergunninghouder zijn aanvraag om een winningsvergunning wenst te beperken tot een gedeelte van dat gebied. Onder blok is in dit verband te verstaan elk der blokken, waarin het Nederlandse deel van het continentaal plat voor de opsporing en winning van aardolie of aardgas zal worden verdeeld. Deze oplossing is gekozen om te voorkomen, dat met de verlening van een winningsvergunning moet worden gewacht, omdat eerst na lange tijd met een redelijke mate van zekerheid de begrenzing van het ontdekte voorkomen kan worden bepaald.

Artikel III.

Artikel 1. In vergelijking met het hoogste tarief, dat in de opsporingsfase geldt, is het oppervlakterecht gedurende de geldigheidsduur van de winningsvergunning tweemaal zo hoog. Voor deze verdubbeling van het tarief pleit de omstandigheid, dat als regel in de winningsfase het door de overheid uit te oefenen toezicht aanzienlijk zal toenemen. Een systeem, waarbij het verschuldigde oppervlakterecht aftrekbaar is van de te betalen heffingen naar de waarde van de gewonnen delfstoffen (cijs), strookt niet met de zienswijze van de ondergetekende, dat de onderhavige heffing in de eerste plaats gezien moet worden als een vergoeding aan de Staat van de kosten, verbonden aan het uitoefenen van het vereiste toezicht. Door zulk een regeling verdwijnt voorts bij een produktie van enige betekenis veelal iedere prikkel het winningsgebied zo mogelijk vrijwillig te verkleinen.

Het zal kunnen voorkomen, dat de verlening van een winningsvergunning, nadat door de houder van een opsporingsvergunning een economisch winbare hoeveelheid aardolie of aardgas is aangetoond, geschiedt in de loop van het jaar, waarover reeds ingevolge de opsporingsvergunning oppervlakterecht is betaald. Het tweede lid voorziet erin, dat in een zodanige situatie de vergunninghouder niet verplicht is tot dubbele betaling van oppervlakterecht.

Artikel 3. Reeds bij de behandeling van het ontwerp-Mijnwet continentaal plat heeft de ambtsvoorganger van de ondergetekende erop gewezen, dat bij de cijs-heffing de voorkeur uitgaat naar een z.g. glijdende schaal. Hiermede wordt immers enerzijds bereikt, dat kleinere minder aantrekkelijke velden economisch exploitabel kunnen zijn, terwijl anderzijds de Staat

bij rijke velden een aangepast aandeel ontvangt. Door voor aardolie het hoogste percentage op 16 pct. te stellen, is de ondergetekende van mening, dat een redelijke verdeling van de uit de winning verkregen inkomsten wordt bereikt. Bedacht moet nog worden, dat bedoeld percentage door het feit, dat sprake is van een glijdende schaal, voor de totale hoeveelheid nimmer zal worden bereikt.

Ten slotte moge er nog op worden gewezen, dat geen cijns is verschuldigd voor aardolie en de daaronder mede begrepen putgasbenzine, die voor produktiedoelinden in het winningsgebied zijn verbruikt of zijn gewonnen uit aardgasvoorkomens, in de ontginning waarvan door of vanwege de Staat wordt deelgenomen.

Artikel 4. Ingevolge dit voorschrift zal de cijns worden geheven over de waarde van de aardolie aan de putmond. Deze waarde wordt verkregen door van de verkoopprijs aftrekbaar te stellen de ter zake van de invoer en levering geheven rechten en belastingen — voor zover deze voor rekening van de vergunninghouder komen — en gemaakte kosten van behandeling en opslag, alsmede de eventueel door de vergunninghouder verschuldigde kosten van vervoer tussen putmond en verkoopspunt tot een maximum van 10% van de verkoopprijs, nadat deze is verminderd met vorenbedoelde rechten en belastingen. In dit verband moge er op worden gewezen, dat veelal de vergunninghouder wordt verplicht in het land, dat vergunning heeft verleend, te verkopen, zodat uit dien hoofde de kosten van vervoer, welke aftrekbaar zijn, beperkt worden. Daar in de onderhavige regeling zodanige verplichting niet is opgelegd, lijkt het redelijk geen onbeperkte aftrek van vervoerskosten toe te staan. Daar de ruwe olie als regel aan gelieerde maatschappijen wordt verkocht, dan wel door de vergunninghouder zelf kan worden verwerkt, is ten aanzien van de verkoopprijs een correctiemogelijkheid gewenst. Indien namelijk de verkoop geschiedt tegen een lagere prijs dan die, waartegen ruwe olie van overeenkomstige kwaliteit in Nederland en andere Noordzeelanden wordt aangevoerd, dan wel geen verkoop plaatsvindt, zal de ruwe olie geacht worden te zijn verkocht tegen de invoerwaarde. Deze waarde zal worden bepaald aan de hand van de lijstprijzen van vergelijkbare olie in een ander produktieland onder aftrek van de eventuele officieel toegestane rabatten met zo nodig een correctie voor kwaliteitsverschillen. De aldus verkregen uitkomst dient vervolgens te worden vermeerderd met de vrachtkosten naar het Noordzeegebied.

Artikel 6. Bij de vaststelling van de cijns voor aardgas is de ondergetekende in beginsel uitgegaan van hetzelfde systeem als bij aardolie. Bij een eventuele staatsdeelneming van 40% bedraagt het verschuldigde percentage echter de helft van het tarief ingeval geen staatsdeelneming in de winning plaatsvindt. Ter motivering moge worden opgemerkt, dat de vergunninghouder uit de resultaten van de winning van aardgasvoorkomens ook bij een eventuele staatsdeelneming een billijk aandeel dient te behouden. Over hoeveelheden gewonnen aardgas, dat uit het vergunningsgebied wordt afgevoerd en elders weer in het continentale plat wordt gepompt ter verbetering van de ontginning van daar aanwezige aardolievoorkomens is in eerste aanleg geen cijns verschuldigd. De cijns zal wel verschuldigd zijn wanneer zodanig aardgas definitief wordt gewonnen en afgevoerd. De vergunninghouder, binnen wiens gebied het aardgas herwonnen wordt, zal dan de heffing moeten dragen. Zodanig aardgas maakt alsdan deel uit van de jaarlijks uit dat vergunningsgebied in totaal gewonnen hoeveelheid.

Artikel 7. Het eerste lid van dit voorschrift komt overeen met het bepaalde in artikel 4, eerste lid, behoudens de bepaling der voor de waardebepaling aftrekbare vervoerskosten. Het daarvoor geldende maximum is voor gas hoger gesteld dan voor olie, omdat te verwachten is dat de kosten van vervoer voor gas in het algemeen een groter deel van de verkoopprijs zullen uitmaken dan die voor olie. Het tweede lid van laatstgenoemd artikel is hier niet overgenomen. Dit is geschied,

omdat een correctiemogelijkheid ten aanzien van de verkoopprijs kan worden gemist in verband met de omstandigheid, dat aan de Minister van Economische Zaken naar analogie van de regelingen, welke gelden voor het Groningse aardgas, een goedkeuringsbevoegdheid wordt gegeven t.a.v. de prijs waartegen eventueel gewonnen aardgas wordt verkocht.

Wel is in het tweede lid van artikel 7 een bepaling opgenomen voor het geval dat het aardgas door de vergunninghouder anders dan ten behoeve van de winning wordt verbruikt, terwijl geen verkoop plaatsvindt. Denkbaar is immers, dat de vergunninghouder het aardgas buiten Nederland aanwendt in een eigen petrochemisch bedrijf. Alsdan zal er wel sprake zijn van een verrekensprijs tussen de twee bedrijfs-eenheden, ten aanzien waarvan in artikel 24 is bepaald, dat zij door de Minister van Economische Zaken moet worden goedgekeurd. De onderhavige bepaling sluit hierbij aan.

Artikel 12—21. Er moge aan worden herinnerd, dat bij een eventuele toepasselijkheid van het E.E.G.-verdrag t.a.v. het continentaal plat het stellen van discriminatoire eisen aan aanvragers om vergunning uit de Lid-Staten niet mogelijk zal zijn. Alsdan kan niet worden bepaald, dat de vergunningen alleen worden verleend aan naar Nederlands recht opgerichte naamloze vennootschappen.

Van de zijde van de oliemaatschappijen uit andere landen is bovendien gepleit voor een volledige vrijheid aan de zijde van de vergunninghouder in het organiseren en lokaliseren van hun activiteiten inzake opsporing en winning op het continentaal plat, ten einde de voor hen in het eigen land bestaande belastingfaciliteiten niet te verliezen.

Naar de mening van de ondergetekenden dienen deze uitgangspunten te worden aanvaard. Mede gezien het bestaande internationale belastingregime is het dan echter vrijwel zeker, dat de heffing van de Nederlandse vennootschapsbelasting niet altijd voldoende zal zijn verzekerd. Aangezien de overige aan de houders van een winningsvergunning op te leggen financiële lasten zijn afgestemd op de omstandigheid, dat de Staat vennootschapsbelasting over te maken winsten zal ontvangen, is het in verband hiermede wenselijk in de onderwerpelijke algemene maatregel van bestuur een andere component op te nemen, die eveneens is gebaseerd op de door de vergunninghouders met de delfstoffen gemaakte winst, opdat met behoud van vorenbedoelde uitgangspunten de schatkijs het totaal van de haar toegedachte revenuen ontvangt. Artikel 11, eerste lid, onder *b*, van de Mijnwet continentaal plat bevat de basis voor zulk een component. Zou een vergunninghouder niet alleen het vorenbedoelde bedrag, dat wordt berekend naar de met de winning behaalde winst, dienen te betalen, maar tevens vennootschapsbelasting, dan zou dit een onredelijk zware last opleveren. Ten einde zulks te voorkomen, is de regeling in de artikelen 16—21 dan ook zodanig opgezet, dat aftrekbaar is het bedrag, dat over de betrokken winst aan vennootschapsbelasting is betaald.

Wat betreft het percentage en de wijze van berekening van de winst moge het volgende worden opgemerkt.

Het percentage is gesteld op 50 (artikel 12), met dien verstande, dat op de winst een extra aftrek van 10% van de bedrijfskosten zal worden toegestaan wegens niet in de resultatenrekening tot uitdrukking komende kosten (artikel 13, tweede lid, onder *e*). In de in de artikelen 13 en 14 opgenomen regels met betrekking tot de wijze van berekening van de winst is voorts o.m. bepaald, dat de kosten van verkenning- en opsporingsonderzoeken van het continentaal plat, verricht vóórdat de vondst is gedaan door een in Nederland aanwezige bedrijfsinrichting van de vergunninghouder met een duurzaam karakter, in 10 jaar mogen worden afgeschreven (artikel 13, tweede lid, onder *c*).

Bovendien is in artikel 13, tweede lid, onder *a* onderscheidenlijk *b*, bepaald, dat als jaarlijkse kosten o.m. aftrekbaar zijn de kosten van verkenning- en opsporingsonderzoeken en winningskosten binnen het gebied, waarvoor de winningsvergunning geldt, alsmede de kosten van zodanige onderzoeken buiten het winningsgebied, voor zover de vergunninghouder

die activiteiten verricht door middel van een in Nederland aanwezige bedrijfsinrichting met een duurzaam karakter. Opgemerkt moge worden, dat de begrippen „verkenningsonderzoek” en „opsporingsonderzoek” ook in de onderhavige bepaling uiteraard de betekenis hebben, die de Mijnwet continentaal plat daaraan toekent. Dit impliceert, dat hieronder ook zijn te begrijpen onderzoeken buiten het continentaal plat verricht, doch in de onmiddellijke nabijheid daarvan, voor zover deze bijdragen tot de kennis van het continentaal plat. Alsdan zal immers gesteld kunnen worden, dat sprake is van een onderzoek van het continentaal plat.

Ingevolge onderdeel a van het eerste lid van artikel 13 zal in het credit der resultatenrekening moeten worden gebracht de opbrengst van de krachtens de vergunning gewonnen delfstoffen.

Wat betreft de verkochte en de anderszins aan het winningsbedrijf onttrokken delfstoffen zijn voor het bepalen van de opbrengst in het vierde en vijfde lid van artikel 13 voorschriften opgenomen, verwant aan die welke gelden voor de bepaling van de waarde dezer delfstoffen bij de heffing van cijns (artikelen 4 en 7).

Artikel 23. Het komt de ondergetekende voor, dat in het winningsstadium volstaan kan worden met een algemene verplichting, dat de winning doelmatig en rationeel zal plaatsvinden, m.a.w. dat de winning op een economisch en technisch verantwoorde wijze zal plaatsvinden. Het is n.l. onmogelijk vooraf concrete regels vast te stellen, daar ieder veld zijn eigen karakteristieken zal hebben.

Artikelen 24 en 25. Voor zover het zich thans laat aanzien, zijn de aardgasreserves in de concessie Groningen, die aan de N.V. Nederlandse Gasunie ter beschikking staan, voldoende om gedurende de eerstkomende tientallen jaren — naast de andere verplichtingen — de volledige behoeften van de openbare gasvoorziening in Nederland te dekken. Niettemin zou zich een ontwikkeling kunnen voordoen, waardoor het gewenst zou zijn ook uit andere bestaande aardgasvelden gas voor de binnenlandse gasvoorziening te reserveren. Vandaar dat de ondergetekende meent, dat de Minister van Economische Zaken in elk geval over de bevoegdheid moet beschikken om zo nodig vergunninghouders te verplichten een nader vast te stellen deel van hun produktie voor dit doel aan te wenden (artikel 25, tweede lid).

Uiteraard zal het hanteren van vorenbedoelde bevoegdheid niet mogen medebrengen, dat door vergunninghouders reeds gesloten leveringscontracten niet zouden kunnen worden nagekomen. Het vijfde lid van artikel 25 voorziet hierin. Ten overvloede moge worden opgemerkt, dat een geldig beroep op de onderhavige bepaling alleen kan worden gedaan, indien de reserves van het desbetreffende veld geen aanvullende produktie zouden toelaten en er dus geen reserve-capaciteit aanwezig moet worden geacht.

In het vierde lid van artikel 25 is bepaald, dat de verplichting tot levering aan de N.V. Nederlandse Gasunie eerst ontstaat, nadat twee jaren zijn verlopen sedert de Minister van Economische Zaken de daartoe strekkende kennisgeving heeft gedaan. Zulks is gewenst om de vergunninghouder gelegenheid te geven de nodige produktiemiddelen tot stand te brengen.

Aangezien de Gasunie over een uitgebreid net beschikt van waaruit aan alle (potentiële) afnemers binnen Nederland kan worden geleverd, zou het in strijd zijn met een rationele exploitatie van dit leidingnet aan anderen de bevoegdheid te geven om zelf leidingen aan te leggen en gas binnen Nederland af te zetten, zolang het leidingnet van de Gasunie in staat is deze hoeveelheden te verwerken. Om deze reden acht de ondergetekende het wenselijk, dat vergunninghouders in beginsel worden verplicht om het door hen op de binnenlandse markt af te leveren gas aan de Gasunie te leveren (artikel 25, eerste lid). Van deze verplichting moet echter een ontheffing kunnen worden gegeven, indien het in een bepaald geval rationeler zou blijken het betreffende gas buiten de Gasunie om te transporteren en te leveren (artikel 25, derde lid).

Ten aanzien van alle gas, dus ook dat wat niet op de binnenlandse markt wordt afgezet, meent de ondergetekende, dat niet verder moet worden gegaan dan het verlenen van eenzelfde bevoegdheid als de Minister van Economische Zaken reeds ten aanzien van het aardgas uit de concessie Groningen ter beschikking staat, n.l. een goedkeuringsrecht ten aanzien van de prijs (artikel 24).

Artikel 28. Ingeval een aardolie- of aardgasveld door de vergunninghouder wordt ontdekt, dat de grens van het verguningsgebied overschrijdt, is het onder alle omstandigheden wenselijk, dat eventuele verschillende vergunninghouders een overeenkomst met elkaar aangaan krachtens welke de winning in onderling overleg zal geschieden. In zodanige overeenkomst zullen partijen als regel allereerst vaststellen welke reserves aan ieder van hen toekomen en voorts regels afspreken inzake de winning. Veelal zal in zodanige gevallen de winning alleen dan rationeel en economisch verantwoord geschieden, indien wordt overeengekomen, dat het veld door één der vergunninghouders als een eenheid zal worden ontwikkeld.

Ondanks het feit, dat de vergunninghouders uit een oogpunt van een economische bedrijfsvoering als regel uit zichzelf tot zodanige overeenkomsten komen, lijkt het niettemin nuttig een voorschrift als in dit artikel opgenomen voor te schrijven. Het voorschrift biedt aan de Minister de mogelijkheid om, indien tussen partijen geen overeenkomst tot stand komt, tot partijen het verzoek te richten, zodanige overeenkomst te sluiten. Dit verzoek zal in eerste instantie in algemene termen zijn vervat. Blijkt na verloop van tijd, dat partijen nog niet tot elkaar zijn gekomen, dan zal dit verzoek worden herhaald. In dit tweede verzoek wordt aangegeven, hoe naar de mening van de Minister de te sluiten overeenkomst dient te luiden op de punten, waarover partijen verdeeld zijn.

Artikel 30. Evenals in het in artikel II vermelde artikel 19 zijn ook hier uitsluitend de bepalingen vermeld, die de ondergetekende het meest essentieel acht, en op overtreding waarvan intrekking der vergunning moet kunnen volgen.

Artikel 31. In het tweede lid van dit artikel is een z.g. overmachtsclausule opgenomen, die in de meeste mijnwetgevingen voorkomt.

De ondergetekende acht het niet opportuun een soortgelijke regeling op te nemen ten aanzien van verplichtingen van de vergunninghouder, welke aan een termijn of een tijdstip zijn gebonden. Naar zijn mening zal de vergunninghouder steeds met vrucht een beroep kunnen doen op omstandigheden, die buiten zijn macht liggen, indien hij daardoor niet zou kunnen voldoen aan zodanige, aan een termijn of tijdstip gebonden verplichting. Dit laatste geldt niet voor een bepaling als in het eerste lid is opgenomen.

Artikel IV

Artikel 2. Blijkens de aanhef van artikel IV moet dit voorschrift — met de andere in artikel IV vermelde voorschriften — aan een krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet te verlenen winningsvergunning worden verbonden, indien de houder van een opsporingsvergunning met gebruikmaking van die vergunning al dan niet uitsluitend aardgas in een economisch winbare hoeveelheid in een aardgasvoorkomen heeft aangetoond en hem diensgevolge krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning wordt verleend en bij die verlening gebruik wordt gemaakt van de in artikel 11, tweede lid, onder a, van de wet bedoelde bevoegdheid. Het in de aanhef van artikel IV gebruikte begrip „aardgasvoorkomen” is reeds in artikel I van het ontwerp-besluit omschreven. Een dergelijke omschrijving komt ten behoeve van het onderhavige artikel 2 ook voor in het eveneens als voorschrift op te nemen artikel 1.

Het onderhavige artikel verplicht de vergunninghouder zijn medewerking te verlenen aan de oprichting van een naamloze vennootschap voor het met gebruikmaking van de vergunning

winnen van aardgas en aardolie uit elk aardgasvoorkomen. In deze vennootschap wordt behalve door de vergunninghouder door of vanwege de Staat voor 40 % deelgenomen. Bij het verbinden van dit voorschrift aan een winningsvergunning moet artikel VI van het onderhavige besluit in acht genomen worden.

In dit kader moge voorts worden opgemerkt, dat het niet uitgesloten moet worden geacht de staatsdeelneming te doen realiseren door een op te richten staatsparticipatiemaatschappij. Mede in verband hiermede wordt in het onder *a* bepaalde gesproken over „een door de Minister aangewezen naamloze vennootschap”.

Wat betreft de juridische vorm van de staatsdeelneming zij eraan herinnerd, dat na de totstandkoming van de wet door de buitenlandse oliemaatschappijen, in het bijzonder de Amerikaanse, bezwaren naar voren zijn gebracht tegen de oprichting door de vergunninghouder en de Staat van een gemeenschappelijke naamloze vennootschap. Deze bezwaren vloeien voort uit het feit, dat door de oprichting van een naamloze vennootschap naar Nederlands recht de buitenlandse vergunninghouder in zijn moederland fiscale nadelen zou ondergaan. Bovendien zou voor de belastingheffing in Nederland een vergunninghouder, indien hij uit anderen hoofde in Nederland fiscaal compensabele verliezen lijdt, bestaande uit niet succesvolle boringen elders op het plat, deze niet kunnen verrekenen met de opbrengst, welke hij via de gemengde N.V. geniet. In verband hiermede is door de olie-industrie gepleit voor een andere opzet. De gedachten zijn daarom uitgegaan naar de volgende constructie. Weliswaar zal, ingeval de Staat wenst te participeren in de winning, de vergunninghouder (eventueel een buitenlandse maatschappij) geheel overeenkomstig de wettelijke figuur hebben mede te werken aan de oprichting van een naamloze vennootschap, waarin naast de vergunninghouder de Staat het in de vergunning vermelde belang neemt. Eveneens overeenkomstig genoemde wetsbepaling, waaraan in onderdeel *b* van het onderhavige artikel uitvoering is gegeven, zal de vergunninghouder met de naamloze vennootschap een overeenkomst hebben te sluiten krachtens welke de eerste uitsluitend ten behoeve van de laatste de vergunning zal exploiteren. Van overheidswege zal echter de bereidheid bestaan ten behoeve van en op verzoek van de vergunninghouder eraan mede te werken, dat de gemeenschappelijke naamloze vennootschap op haar beurt met haar aandeelhouders een nadere overeenkomst zal sluiten, waarbij zij zich verbindt de delfstofwinning geheel voor rekening van deze laatsten te doen verrichten. Deze constructie zal inhouden, dat de aandeelhouders — de vergunninghouder en de Staat onderscheidenlijk de door de Minister van Economische Zaken aangewezen naamloze vennootschap — de nodige financiële middelen aan de gemeenschappelijke naamloze vennootschap zullen verstrekken, voor gebruik ten behoeve van de aandeelhouders, derhalve niet als een lening of een kapitaalbijdrage, en recht krijgen op hun proportioneel deel van de te winnen delfstoffen. De zeggenschap in zaken als het uit te voeren werkprogramma e.d. zal alsdan in eerste instantie bij de aandeelhouders van de gemeenschappelijke naamloze vennootschap berusten. Hun bevoegdheden zullen op analoge wijze als in het in artikel IV vermelde artikel 3, onder *f*, bepaalde worden geregeld. De verwachting bestaat, dat deze opzet bij nadere uitwerking haantbaar zal blijken te zijn.

Aangezien de vergunninghouder door het sluiten van laatstbedoelde overeenkomst te zijner gunste rechtstreeks zijn deel van de opbrengst uit de winning ontvangt, is het twijfelachtig of hij dat als vergunninghouder ontvangt. Er bestaat dan ook geen zekerheid, dat de regeling neergelegd in de in artikel III vermelde artikelen 12—21 zal gelden. In verband hiermede zal ook met betrekking tot het aandeel van de vergunninghouder in die overeenkomst moeten worden bepaald, dat het bedrag, dat anders verschuldigd zou zijn, aan de Staat wordt afgedragen.

Artikelen 3—6. Uit het overleg, dat met de olie-industrie is gevoerd, is het de ondergetekende gebleken, dat het van die

zijde op prijs wordt gesteld, dat in ieder geval de essentialia van de in de statuten van de gemeenschappelijke naamloze vennootschap en de overeenkomst van samenwerking als bedoeld in artikel 11, tweede lid, onder *a*, van de wet, op te nemen bepalingen in de onderhavige algemene maatregel van bestuur worden opgenomen. Dit verlangen wordt de olie-industrie ingegeven door haar streven om vooraf meer zekerheid te hebben. De ondergetekende heeft daarvoor begrip.

Met betrekking tot de op te richten naamloze vennootschap is de ondergetekende van mening, dat de statutaire regels zodanig moeten zijn, dat de Staat inzake het financiële beleid voldoende medezeggenschap heeft. Tegen deze achtergrond moeten de in artikel 3 opgenomen voorschriften worden gezien.

Ten aanzien van de te sluiten overeenkomst van samenwerking worden in artikel 6 regelen met betrekking tot deze samenwerking voorgesteld, die in belangrijke mate analoog zijn aan de overeenkomst, die is gesloten tussen de N.A.M. en de voor de winning van het Groningse aardgas aangegane maatschap.

Bij de toepassing van de door het sluiten van een nadere overeenkomst tot stand te brengen constructie, welke hiervoor in de toelichting op artikel 2 nader is uiteengezet, zal van gelijke beginselen worden uitgegaan.

Wat betreft artikel 4 moge de ondergetekende volstaan met te verwijzen naar de terzake gegeven uiteenzettingen aan de Staten-Generaal bij gelegenheid van de behandeling van het ontwerp-Mijnwet continentaal plat.

Hieraan moge volledigheidshalve worden toegevoegd, dat in deze bepaling niet alleen de relevante kosten zijn genoemd van de werkzaamheden, die tot het aantreffen van het delfstofvoorkomen hebben geleid, doch ook die van de verdere evaluatie van dat voorkomen. Te verwachten is echter, dat de evaluatie normaliter zal plaatsvinden nadat de winningsvergunning is verleend en dan voor gezamenlijke rekening van betrokken partijen zal worden verricht. Niettemin zal het kunnen voorkomen, dat de houder van een opsporingsvergunning tot onmiddellijke evaluatie van zijn vondst overgaat.

Artikel V

Zoals in het algemene deel van deze toelichting is vermeld, moet ten aanzien van enkele aan winningsvergunningen te verbinden voorschriften onderscheid worden gemaakt naar gelang van de omstandigheden, op grond waarvan een winningsvergunning wordt verleend. De in artikel IV opgenomen voorschriften kunnen aan een winningsvergunning worden verbonden, indien aan de houder van een opsporingsvergunning krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet een winningsvergunning wordt verleend, omdat hij met gebruikmaking van zijn opsporingsvergunning aardgas in een economisch winbare hoeveelheid in een aardgasvoorkomen heeft aangetoond. Indien op grond van andere omstandigheden een winningsvergunning wordt verleend, moeten de in het onderhavige artikel opgenomen voorschriften aan die vergunning worden verbonden. Deze andere omstandigheden doen zich voor, indien een winningsvergunning krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet wordt verleend, omdat aardolie of aardgas in een economisch winbare hoeveelheid in een ander voorkomen dan een aardgasvoorkomen is aangetoond, en ook indien een winningsvergunning rechtstreeks — dus niet krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet — wordt verleend.

Deze voorschriften zijn echter analoog aan die, welke gelden voor eerstbedoelde winningsvergunningen, zodat de inhoud daarvan niet nader behoeft te worden toegelicht.

Artikel VI

De inhoud van dit artikel is reeds besproken in de toelichting op het in artikel IV opgenomen artikel 2.

Artikel VII

Het moet denkbaar worden geacht, dat onder bepaalde omstandigheden een overeenkomst van samenwerking als bedoeld in het in artikel IV vermelde artikel 6 niet alle — soms wellicht andere — elementen zal dienen te omvatten als in dat artikel vermeld. Met name zou dit het geval kunnen zijn, indien de eerder in deze nota onder artikel IV (artikel 2) aangeduide nadere overeenkomst tussen de naamloze vennootschap, waarin de Staat participeert, en haar aandeelhouders zal worden gesloten.

Artikel VIII

De omstandigheden, op grond waarvan een winningsvergunning wordt verleend, maken het noodzakelijk ten aanzien van de aan winningsvergunningen te verbinden voorschriften ook nog te differentiëren naar een andere onderscheiding dan die, vermeld in de artikelen IV en V.

Aan winningsvergunningen, die rechtstreeks — dus niet krachtens artikel 13, eerste lid, van de wet — worden verleend, dient nog een voorschrift te worden verbonden, dat de houder van die vergunning tot de betaling van een bonus verplicht. Een dergelijke verplichting wordt niet opgelegd aan degene, aan wie een winningsvergunning wordt verleend, omdat hij met gebruikmaking van een aan hem verleende opsporingsvergunning aardolie of aardgas in een economisch winbare hoeveelheid heeft aangetoond. Laatstbedoelde heeft immers als houder van een opsporingsvergunning de bonus reeds betaald. Men zie het in artikel II vermelde artikel 4.

Artikelen IX en X

Ingevolge het verdrag inzake het continentale plateau mag de exploratie en de exploitatie van het continentaal plat niet tot gevolg hebben, dat op niet te rechtvaardigen wijze overlast wordt aangedaan aan de scheepvaart.

De zeegebieden, welke met verticale arcering zijn aangegeven op de als bijlage I bij het ontwerp gevoegde kaart en in de bijlage II nader zijn omschreven, zijn scheepvaartroutes en vaargeulen.

Gezien vorenvermelde verplichting, die op de Staat der Nederlanden is gelegd, moet het noodzakelijk worden geacht binnen die gebieden het plaatsen van mijnbouwinstallaties tevens afhankelijk te stellen van een bijzondere toestemming. Van geval tot geval zal worden beoordeeld of een bepaalde activiteit

kan worden toegestaan. Het komt de ondergetekende niet gewent voor bij voorbaat iedere activiteit in deze gebieden uit te sluiten.

Vorenbedoelde bijzondere toestemming wordt eveneens noodzakelijk geacht voor die zeegebieden waarvoor een vergunning is verleend, doch die door de Nederlandse strijdkrachten worden gebruikt als speciale oefengebieden. Die zeegebieden zijn op bedoelde kaart aangegeven met horizontale arcering en in de bijlage II nader omschreven.

Artikel XI

Artikel 12, eerste lid, van de wet brengt met zich mee, dat opsporings- en winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas slechts kunnen worden verleend met de beperkingen en voorschriften, welke zijn aangewezen bij het onderhavige besluit. Aangenomen moet worden, dat deze wetsbepaling ook verhindert de wijziging van beperkingen en voorschriften, die overeenkomstig de daarvan in het onderhavige besluit gegeven tekst aan verleende vergunningen van bovenbedoelde aard zijn verbonden. Een andere uitleg van vermelde wetsbepaling zou namelijk de betekenis daarvan ondergraven.

Meerbedoelde wetsbepaling sluit derhalve van de in artikel 18 van de wet geopende mogelijkheid tot wijziging van vergunningen uit het wijzigen van bovenbedoelde beperkingen en voorschriften. Dit is niet bezwaarlijk behoudens één uitzondering.

Mogelijk moet zijn, dat ook de houders van opsporingsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas van een gedeelte van hun vergunningsgebied vrijwillig afstand doen. Het is twijfelachtig of deze mogelijkheid zonder nadere voorziening bestaat, nu ingevolge artikel II aan een opsporingsvergunning voor of mede voor aardolie of aardgas een regeling verbonden moet zijn, die voorziet in de beperking van het vergunningsgebied. Men zie het in artikel II vermelde artikel 2.

De onderhavige bepaling, welke is gegrond op artikel 12, tweede lid, van de wet, dient om te dezen iedere twijfel uit te sluiten. Een dienovereenkomstige bepaling is ten aanzien van winningsvergunningen voor of mede voor aardolie of aardgas niet nodig, omdat het onderhavige besluit er, voor wat de beperking van het vergunningsgebied betreft, niet toe verplicht een regeling aan dergelijke vergunningen te verbinden.

De Minister van Economische Zaken,

J. A. BAKKER.